உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலை ஆதீனம் மஹாவித்துவான்,

ஆறுமுகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தலயாத்திரைப்பொதுவிதி,

காசிமான்மியம்.

இவற்றுடன்

காசி, இராமேசுவர யாத்திரை

விளக்கமுஞ் சேர்த்து,

பறங்கிப்பேட்டை - நம்பி,

தெய்வநாயக முதலியாரவர்கள்

அனுமதிப்படி,

வித்துவான் திருமயிலை

வி. சுந்தர முதலியாரவர்களால்

சென்னை;

ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

[இரண்டாவது பதிப்பு.]

விலை அணா-6.

1908.

கணபதி துணை.

வ ர லா று.

ஸ்ரீகாந்தத்தில் சனற்குமார சம்மிதையில், மலயாத்திரி முதல் இமயாத்திரிபரியந்தம் தனித்தனி கண்டங்களாகவும், பதுமம், இலிங்கம் முதலிய புராணங்களில், ஓரோர் பிரகரணங்களாகவும், கண்டமாகவும், பாரதமுதலிய இதிகாசங்களில் பிரகரணங்களோடு சேர்த்தும் ஆரிடம், தைவிகம், காணம், சுவாயம்புவ முதலிய தலங்கள் கூறப்படுவனவாம். இன்னும் ஸ்ரீகாமிக வீராகமமுதலிய சைவாகமங்களினும் ஆரிடாதிகள் பொதுமையாயும் சுவாயம்புவங்கள் சிறப்பாயுங் கூறப்படும்.

அவற்றுள், ஆரிடத்துக்கு காணமும், காணத்துக்குச் சுவாயம்புவமும், ஒன்றுக்கொன்று விசேடமுடையது. ஆரிடம், இருடிகளாற் பூசிக்கப் பட்டதென்றும், தைவிகம், தேவர்களாற் பூசிக்கப் பட்டதென்றும், காணம், கணங்களாற் பூசிக்கப் பட்டதென்றும், சுவாயம்புவம், சிருட்டிகாலத்து உலகுக் கனுக்கிரகிக்கும்பொருட்டுச், சிவபிரான் சாதாக்கியப் பகுப்பாய்ச் சோதிமயமான திவ்விய லிங்கமாய்த் தோன்றி பஞ்சமந்திர தநுவா யெழுந்தருளி யிருக்கு மிடமென்றும் அவற்றின் காரணமும், அந்நூல்களிற் கூறப்படும்.

அச்சுவாயம்புவங்கள், குருக்ஷேத்திரம், நைமிசம், புட்கரம், விரசைமுதலிய தலங்களில், சரஸ்வதிமுதலிய திவ்விய தீர்த்தங்களோடிருத்தலின், தீர்த்தயாத்திரையில் தீர்த்தவிதியோடுஸ்நானஞ்செய்தற்கு, வாசஸ்பதி முதலியோர்செய்த தீர்த்த சிந்தாமணி முதலிய நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட தீர்த்தயாத்திரையோடு கூடிய தலயாத்திரைப் பொதுவிதியும், ஸ்ரீகாசி சுவாயம் புவங்களுள்ளும், முத்திக்ஷேத்திரங்க ளெல்லாவற்றுள்ளுஞ்சிறந்த விவேகமுத்திக்ஷேத்திரமாதலின், அதனையடைந்து, நியமத்தோடுவசித்து விடடைதற்குவழியாகநாகேசுரர்செய்த திரித்தலிசேது, சுரேசுராசாரியர் செய்த மிருதிமோக்க நிர்ணயம்; காசிமான்மியம் என்னும் இவைகளினின்றெடுத்துச் சங்கிரகித்த இக்காசிமான்மியமும் ஆகிய இவ்விரண்டும், ஈண்டு யாத்திரைசெய்வோர்க்கு உபயோகமாக இயற்றப்பட்டன. இப்பொதுவிதி, யாத்திரைசெய்வோர்க்கு, தீர்த்தவிதி செய்தற்குப் பயன்படுதலேயன்றி, இச்சுருங்கிய காசி மான்மியமும் கலாவதிக்குக் காசிப்படம் சன்மாந்தர வாசனையால், அதன் மான்மியத்தை விளக்கினாற்போல, புராண நூல் வல்லவரல்லாத புண்ணிய பரிபாகிகட்குக் காசிமான்மியத்தைப் புலப்படுத்து மென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ஸ்ரீ சைவாகமத்திற் கூறப்படும் சுவாயம்புவத்தலங்களின் மூர்த்திகள்.

ஸ்ரீ காசியில் விசுவேசரும்,
,, பிரயாகையில் சோமேசரும், (சோமேசர் யமுனையின் தென் கரையில்.)
,, நைமிசாரணியத்தில் தேவதேவேசரும்,
,, கயாவில் பிரபிதாமகரும்,
,, குருக்ஷேத்திரத்தில் தாணுவும், (அம்மூர்த்தி, அதின்வடக்கில் தாணுதீர்த்தக்கரையில்.)
,, பிரபாசத்தில் சசிபூடணரும், (பிரபாசம் புட்காரத்துக்குமேற்கு துவாரகைமார்க்கத்தில்.)
,, அட்டகாசத்தில் மகாநாதரும்,
,, புட்கரத்தில் இரசோகந்தரும், (புட்கரம் டில்லிக்குக் கிழக்கு.)
,, உச்சினியில் மகாகாளரும், (மகாகாளம் ஒங்காரத்திற்கு மேற்கு)
,, சங்குகர்ணத்தில் மகாதேசரும்,
,, கோகர்ணத்தில் மகாபலரும், (கோகர்ணம துளுவத்தில்.)
,, உருத்திரகோடியில் மகாயோகியும்,
,, கேதாரத்தில் ஈசானரும், (கேதாரம் பதிரிகாசிரமத்தைச் சேர்ந்தது இமாலயத்தில்.)
,, இமாலயத்தில் உருத்திரரும், (இமாலயத்தில் கேதாரமல்லாமல் இரண்டு தலமுண்டு. அவற்றுள் இஃதொன்று.)
,, வைரவத்தில் வைரவரும்,
,, பத்திரவடத்தில் பத்திரரும்,
,, கனகலத்தில் உருத்திரரும், (கனகலம் அரித்துவாரதிலிருக்கின்றது.)

,, தேவதாருவனத்தில் தண்டியும்,
,, திரிசந்தியில் ஊர்த்தவரேதரும்,
,, ஏகாம்பரத்தில் கிருத்திவாசரும், (ஏகாம்பரம் காஞ்சி.)
,, காஸ்மீரத்தில் விஜயரும்,
,, பூதேசத்தில் பஸ்மகாயரும்,
,, சப்தகோதாவரியில் வீமரும், (ஸப்தகோதாவரி காக்கை நாடு சமீபம்.)
,, கைலாசத்தில் திரிபுராந்தகரும்,
,, ஏமகூடத்தில் விருபாக்ஷரும், (விருபாக்ஷம் அம்பை.)
,, இமத்தானத்தில் கங்காதரரும்.
,, விரசையில் திரிலோசனரும், (விரசை உத்கலதேசத்தில்.)
,, கேபானத்தில் பசுபதியும்,
,, அமரேசத்தில் ஓங்காரரும், (ஓங்காரம் காண்டுவாவுக்கு மேற்கு.)
,, அரிச்சந்திரத்தில் அருமென இவர்
,, ஸ்ரீசயிலாதிகளில் இம்மூர்த்திகளேயன்றி இன்னும் பல மூர்த்திகளுங் கூறப்படுகின்றன.

சிவமயம்.

தலயாத்திரைப் பொதுவிதி.

சமதமாதி சற்குணசாதன யுக்தரான புருடர்களுக்குக் காமியமாயும், நிட்காமியமாயும், யாகபலனுக்கு விசேடமாய பலன்களைக் கொடுக்கும் பரம புருடார்த்தமென்று மிருதி, புராணம், இதிகாசமிவைகளிற் கூறப்படுந் தீர்த்தயாத்திரையோடு கூடிய தலயாத்திரைப் பொதுவிதி கூறப்படுகின்றது. சமமென்றது-அந்தக்கரணங்களை இந்தியங்களிற் செல்லாமல் நிறுத்துதல். தமமென்றது - இந்தியங்களைச் சத்தாதி விடையங்களிற் செல்லாமல் நிறுத்துதல். ஆதிபதத்தாற் சிரத்தை முதலியனவும், சற்குணமென்றதனால் இயமநியமங்களுள் ஏற்பனவும் கொள்க. தீர்த்தயாத்திரைப் பொதுவிதி யென்னது தீர்த்தயாத்திரையோடு கூடிய தலயாத்திரையென்ற தெற்றுக்கெனின், கங்கை முதலிய திவ்விய நதிகளில் ஸ்நானஞ் செய்தல் காசி முதலிய திவ்வியத் தலங்களில் விசேடமாதல் பற்றி யென்க.

அதிகாரிகள்.

யாத்திரைக்குரிய அதிகாரிகள் யாவரெனின், பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாரும், பிறரும் அதிகாரிகளாவர்.

இவருள், வேதாதிகாரிகள் மூவர். அவருள் பிரமசாரிக்குக் குரு அநுமதிப்படி அதிகாரம்; கிரகத்தருள், எக்ஞாதி

காரிக்குப் பத்தினியோடதிகாரம்; அனதிகாரிக்கும், வேதாதிகாரியல்லாத கிரகத்தனுக்கும் பத்தினியோடதிகாரம்.

அனதிகாரியென்றது ஸ்மார்த்தாக்கினிக் கதிகாரியாய், சிரௌதாக்கினிசெய்யும் யோக்கியதை யில்லாதவனே.

பிராயச்சித்தத்தின்பொருட்டு யாத்திரை செய்கிறவனுக்கும், அபத்தினிகனுக்கும், பத்தினியில்லாமலும் அதிகாரம். பிராயச்சித்தனுவான், மதுபானுதிகள் அறியாதுசெய்து அதனுல் நீக்கப்பட்டுத் தலயாத்திரை செய்வோன்.

விதந்துவுக்குப் புத்திரன் முதலானவர்கள் அநுமதிப்படியதிகாரம்.

தலங்களிலும், தீர்த்தங்களிலும் ஐந்திராத்திரி வசிக்கவென்று காத்தியாயன சூத்திரத்தில் கூறப்படுதலினுல், சந்நியாசிகளுக்கு மதிகாரம்: பிரமநிட்டனுக்கு அதிகாரமில்லை. பிரமநிட்டனென்றது அச்சந்நியாசிகளில் நிட்பிரபஞ்ச சமாதிநிலை பெற்றவனே.

சிவஞானபோதத்து "ஆலயந்தானு மரனெனத்தொழுமே" என்று இருத்தலானும், சூதசம்மிதையில் காசி முதலிய முத்திக்ஷேத்திரத்தில் வாசஞ்செய்யும்படி விதித்திருத்தலானும், முமூட்சுக்களுக்கு மதிகாரம்.

முமூட்சுக்களை வேறுகூறவேண்டிய தெற்றுக்கெனின், வைதிகத்தில் துரியன், அவதூதன், பரமாம்சன் என்னும் வித்துவத் சந்நியாசிகள் மூவருமொழித்துக் குடீசகன், வகூதகன், அம்சனென்னும் விவிதிச்சா சந்நியாசிகள் மூவரும், க்ஷத்திரிய வைசியருள் தண்டக் கிரகணத்துக் கதிகாரமில்லாதவராய் விவிதிச்சா சந்நியாசத்தி லிருப்போரும், பெண்கள் சூத்திரர்களில் சுகிர்தவசத்தால் சித்தசுத்தி யெய்தினே

ரும், சிரௌதிகளில் நிட்காமியயாகஞ்செய்வோரும், முமூட்சுக்களாய் அடங்குவரேனும், சத்திநிபாத சிங்கிகளான சிவாச்சிரமிகள் அடங்காமையின் வேறு கூறப்பட்டது. வித்துவச்சந்நியாசிகள் மூவரும் பிரமஞானம்வந்து துறந்தசாத்தியராதலின் முமூட்சுக்களினின்றும் வேறுபிரிக்கப்பட்டனர். சிவாச்சிரமிகளென்றது விசேடம்பற்றிச் சிவதன்மணி தீக்கைக்கதிகாரிகளாய்ப் பிரமசரியங் கிரகத்தம் சந்நியாசம் இவைகளில் நிற்போரை.

யாத்திரை நியமம்.

தீர்த்தயாத்திரைசெய்வோன், முதனாள் ஏகவாரம் அவிசு புசித்துப் பிரமசரியாதி நியமமுடையவனாயிருந்து, மறுநாள் முண்டனஞ்செய்து, விநாயகர் முதலிய இட்ட தேவதைகளைப் பூசித்து, நெய் முக்கியமான கிருதச்சிராத்தத்திற்குரிய தைவதபார்வணஞ்செய்து அன்று உபவசியாய், நல்ல முகூர்த்தத்தில் அபரராத்திரியில் பழம், வஸ்திரம் முதலியவற்றை உத்தானஞ்செய்யக்கடவன். உத்தானஞ்செய்யுங்கால், தானிருக்கின்ற கிராமம் வலமாக ஒரு குரோசத்தில் சமீபக்கிராமத்தை யடைந்து, மறுநாள் கிருதச்சிராத்தஞ்செய்த கிருதசேடத்தோடு பாரணைஞ்செய்து, அன்றங்கிருந்து புறப்படக்கடவன். இக்கிருதச் சிராத்தம் ஆறுபார்வண முடைத்தேனும், தீர்த்தச்சிராத்தமன்று; விருத்திச் சிராத்தமேயாம்.

நியமவான் உபவாசதினத்திற் புறப்படலாம். உறுப்பு: சம்யமம், உபவாசமென விரண்டு. அவற்றுள் சம்யமமாவது-ஏகவாரபோசன முதலியன; உபவாசமாவது - போசனமின்மை முதலியன. முதனாட்சம்யம மில்லாதவன் மறுநாள் உபவாசஞ்செய்தல் உடன்பாடன்மையின், ஈண்டு நியமவா

னென்றது,முதனாள் ஏகவார போசனமுதலிய சம்யமமுடையானை. சம்யமத்திற்குரியவன் உபவாசத்திற் குரியனாதலின் அத்தினம் அவனுக்கு உபவாசதினமாயிற்று.

குரு சுக்கிரர்களுடைய அத்தமயத்தினும், சாந்திரமான அதிகமாசத்தும், சன்மநட்சத்திரத்தும், யாத்திரைப் பிரயாணமாய்ப் புறப்படலாகாது, கோதாவரியுங் கயாவும் அல்லாவிடத்து.

யாத்திரைநியமம் பண்ணிக்கொள்ளும் பொழுது, இடையில் எவ்வளவு தீர்த்தயாத்திரை செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு தீர்த்த யாத்திரையையும் உத்தேசித்துச் சங்கற்பஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும்; உத்தேசித்த தீர்த்தமன்றி வேறுதீர்த்தங்கட்குச் சென்றால், பாதியாத்திரைப்பலன் வருமாதலால். தீர்த்தம் தலவிசிட்டமாதலால் தலவிசேடம்பற்றிச் சங்கற்பஞ் செய்யவேண்டும்.

கூலிவாங்கிக்கொண்டு பிறன்பொருட்டு யாத்திரை செய்பவனுக்கும், பரான்னபோசனத்தால் யாத்திரை செய்பவனுக்கும் பதினாறி லொருபங்குபலன்.

ஒருவனுக்கு அன்னங்கொடுத்து யாத்திரை செய்வித்தால், யாத்திரை செய்பவனுக்கு அதிகமாக நாலுபங்கு அன்னங் கொடுத்தவனுக்குப் பலன்.

சிட்டனுக்கு அன்னங்கொடுத்து யாத்திரை செய்வித்தவனுக்கு எண்மடங்கு யாத்திரைப்பலன்.

குடை செருப்பின்றி நடந்து யாத்திரை செய்பவனுக்குப் பூரணபலன். அவற்றோடு செல்பவனுக்கு முக்காற்பங்கு பலன். கோயானத்துங் குதிரையிலுஞ் செல்பவனுக்குப் பலனில்லை. நரயானத்திற் செல்பவனுக்கு அரைப்பங்கு பலன்.

அசத்தனுகிற் பூரணபலன். இரண்டுகாலமும் போசனஞ் செய்தால் காற்பங்குபலன். பிரதிக்கிரகஞ் செய்பவனுக்குப் பலனில்லை.

ஏழை வேறுவழியால் ஜீவித்தல் கூடாவிடத்துப் பிரதிக்கிரகஞ்செய்யலாம்; கெட்டவழியால் யாசித்தபொருள் குற்றமாம்.

பிராமணனுக்கு நாவாயின்றி நதியைக் கடத்தல் கூடாத விடத்தன்றி, திவாத்தரங்களில் நௌகாயாத்திரை செய்வது குற்றமாம்.

ஓர் யாமத்திற்குரிய நௌகாயாத்திரை குற்றமில்லை. அங்கம், கலிங்கம், சவுராட்டிரம், மிலேச்சம் முதலிய தேசங்கள் யாத்திரைக் குரியனவல்ல. தீர்த்தப்பிரதேசங்களிற் செல்லுங்கால் அவை மார்க்கத்தில் வருமாகிற் குற்றமில்லை.

யாத்திரைசெய்யும் மார்க்கத்தில் தீர்த்தவிசேடந் தலவிசேடமிருந்தால் அங்கும் யாத்திரை செய்யவேண்டும். கங்கையொழிந்த தீர்த்தங்களை நருமதை முதலிய தீர்த்தங்களில் நினைத்தல் கூடாது.

ஸ்நானஞ்செய்யும் நதியின் அக்கரையில் தீர்த்த விசேடமிருந்தால் ஸ்நானஞ் செய்யாமற் போகக்கூடாது. தலவிசேடங்களுக்கு மட்டுமே. சரஸ்வதிக்கு இக்கரையிலேயே ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும். அதற்குஇருகரையிலும்தீர்த்தவிசேடமிருந்தால், அவ்விரண்டிடத்தும் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். வினயநதிக்கும் இவ்வாறென்றறிக.

யாத்திரைசெய்வோனுக்குக் காமக்குரோத மின்மையும், பரநிந்தை செய்யாமையும், பொய் சொல்லாமையுமே யன்

றிச் சிவநாமகீர்த்தனஞ் செய்தலும், சிவசரித்திரங்களை ஓது தலும், இயன்றளவு சற்பாத்திர தானமும் என இவை முக்கியமான அங்கங்கள்.

இடையில் சூதகம் நேரிட்டால் ஓரூரை யடைந்து அங்கு வசித்து, சூதகநிவர்த்தியின்மேல் யாத்திரை போகவேண்டும்.

பிராதக்காலத்தில் ஸ்நானமில்லாமலும் ஆந்நிகங்கள் செய்யாமலும் போகலாகாது. காலைச் சந்தியாவந்தநம் மத்தியானத்தும், மாத்தியாநிகம் சாயாநத்தும் நழுவும்படி போதல் குற்றமாம். யாத்திரை, திருவிழா, தீர்த்தம்முதலிய விடங்களில் தீட்டில்லையேனும், சண்டாளர் முதலியோர் பரிசத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்.

உத்தேசித்துச் சங்கற்பித்த தலங்கள் இடையில் யாத்திரை செய்யாதொழியின், அச் சங்கற்பப்படி செய்யாமையால் வருங் குற்றத்திற்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்யவேண்டும். மத்தியில் இறந்தவன் புண்ணிய லோகத்தை யடைவன். நம்பிக்கை யில்லாதவனுக்குப் பலனில்லை.

புதிதாக யாத்திரைசெய்வோன் விஹிதகாலங்களிலன்றி, நிஷேதகாலங்களில் தீர்த்தங்களில் மனப்பூர்வமாய்ப் போகலாகாது.

யானத்தில் வருகின்றவன் தலவிசேட தீர்த்தவிசேடங்களை யடைந்து தரிசித்தமாத்திரத்தில், யானமிழிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து, பின்பு பாதசாரியாய் நடந்து, தீர்த்தக்கரையை யடைந்து, வஸ்திரத்தோடு ஸ்நானஞ் செய்து, வபனத்தின் பொருட்டுச் சங்கற்பித்து, வபனஞ்செய்து, பின்பு பன்னிரு கால்மூழ்கி, மிருத்திகாஸ்நானம் மந்திரவத்தான அகமருடண

ஸ்நான மிவைகள் செய்து, தீர்த்ததர்ப்பணம், தீர்த்தச் சிராத்தஞ்செய்து, அன்று தலதரிசனமும் உபவாசமுஞ் செய்யக்கடவன். பாதசாரிக்கு மீதொக்கும். உபவாசத்திற் கசக்தன் நக்தபோசனஞ் செய்யக்கடவன்.

இவ்வாறு நியமத்தனய் ஸ்நானம், தரிசனம் செய்து, மூன்றிராத்திரி தலவாசஞ் செய்தவன் எல்லாப் பாவங்களி னின்றும் நீங்குவன்.

தீர்த்தத்தை யடையும்போது உட்ணீடம், ஆயுதம், கங் கணம், உத்தரீயம் முதலிய நீக்கி விநீதவேடனும், தலத்தை படையும்போது ஸ்நானயுக்தனுய், விபூதி, உருத்திராக்கமணி ந்து விநீதவேட முடையனுயுஞ் செல்லவேண்டும். விநீத வேடம் - இடம்பமில்லாத வேடம்.

கங்கண மென்றது கரபூடணத்தை: யாத்திரையின் பொழுது தரித்துக்கொள்ளும் காஷாய முதலியவற்றுள் ஒன் ருய இரட்சாபந்தத்தை யன்று.

முண்டனவிதி.

தீர்த்தயாத்திரை செய்வோன், தான்செய்யும் முக்கிய காரியங்கட்குச் சுத்தியாக, அக்கினியாதானம், சோமபானம், தீட்சை இவைகட்குப்போல, விசேடதீர்த்தங்களில் வபனஞ் செய்யவேண்டும். வபனம் முண்டனம் இரண்டிற்கும் ஈண் டொருபொருள்.

விசாலம், புட்கரம், கயா, விரசை இவைகளில் முண் டனமில்லை.

வபனசங்கற்ப முதலிய சங்கற்பங்களில், காமியவான் காமியமாயும், நிட்காமியவான் நிட்காமியமாயுஞ் சங்கற்பஞ் செய்யவேண்டும்.

முண்டன உபவாசங்கள், சுவர்க்காதி காமியபலனை உத்தேசித்தவனுக்கும், பிராயச்சித்தத்தின்பொருட்டு யாத்திரை செய்பவனுக்குமேயன்றி, நிட்காமிய கன்மிக்கில்லை. அதனால் வெகுதீர்த்தங்களில் சிட்டாசார மின்றென்பர்; அது பொருந்தாது. எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் இவ்விதி செய்கவென்று தேவலர் கூறுதலானும், விசேடதீர்த்தங்களில் செய்கவென்று அபியுக்தவசன மிருத்தலானும்.

தைமாதத்தில் எல்லாத் தீர்த்தங்களும் பிரயாகைக்கு வருதலால் சருவதீர்த்தமென்று பெயர் கூறவேண்டுதலின், முண்டன உபவாசங்கள் பிரயாகை மாத்திரத்திற்கே யென்பர்.

மற்சியபுராணத்தில் எல்லாப் பாவங்களைப் போக்குகின்ற தீர்த்தங்கள் வேறிருக்கின்றனவென்று பிரயாகைப் பிரகரணத்தில் அவைகளைச் சருவதீர்த்தமெனக் கூறுதலினாலும், தேவலர் வெகு வசனத்திற்கு அநுபபத்தி வருதலினாலும் அதுவும் பொருந்தாது.

அவ்வாறன்றி, கங்கை, பிரயாகை, பிதா, மாதா, குரு இவர்களது மரணம், ஆதானம், சோமபானம் ஆகிய ஏழிடங்களில் வபனஞ்செய்கவென்று கூறும்வசனத்தில் பிரயாகையுமொன்றாய், பிரயாகையல்லாத கங்காதீரத்து வபனஞ் செய்யலாமென்று சித்திக்கப்பட்டது. பிரயாகை, திரிவேணி இரண்டுமொன்று. பிரயாகை பஞ்சக்குரோச பரிமாணமும், அதில் திரிவேணி இருபது தநுப்பிரமாணமு முடைத்து.

பிராயச்சித்தனுக்கும் விதவைக்கும் சிகையோடு முண்டனம். இழிந்த சூத்திரனுக்கு மப்படியே.

வடக்குப்பார்த்தேனும் கிழக்குப்பார்த்தேனு மிருந்து, பிதாவில்லாதவன் இடதுபக்கமுதலாகவும், உடையவன் வலது பக்க முதலாகவும் முண்டனஞ் செய்யவேண்டும். முதலில் முகவாயும், இரண்டாவது கஷ்கமும், மூன்றாவது சிரசுமாக வபனஞ் செய்யவேண்டும்.

சந்நியாசிகள் இரிருதுவின் முடிவில் பூரணையில் வபனஞ் செய்பவராதலால் தீர்த்தத்தி லாசாரமில்லை. சடாதாரிக்கும் வபனமில்லை.

ஆகிதாக்கினிகள் பூரணையல்லாத காலத்துத் தீர்த்தத்தில் வந்தால், மாதா பிதா இவர்கள் மரணத்து நியமமின்றிப் பண்ணிக்கொள்வதுபோல வபனஞ் செய்வார்கள்.

பிரயாகையில் பிராயச்சித்தனல்லாத சத்தியவான், கன்னிகை, பிதாவையுடையவன், சுமங்கலிகள், கருப்பிணியின் பதி இவர்களும் முண்டனஞ் செய்யவேண்டும். சுமங்கலிகள் இரண்டங்குலஞ் சேதித்து வேணிதானஞ் செய்வர். கேசத்தைச்சார்ந்து பாவங்க ளிருக்கின்றன; அதனாற் கேசவபனஞ் செய்கவென்று பிரபாசகண்டத்திற் கூறுதலின், கேசங்களைச் சேர்த்துப் பிடித்து நுனியிலிரண்டங்குலஞ் சேதிக்கவேண்டும். திவோதாதியத்தானும், பிராயச்சித்த பிரகரணத்தில் கூறுமிருதியின் பின்பாதியானும், சுமங்கலிகட்குக் கேசவபன மிவ்வாறேயாம்.

தேசாசாரத்தில் முண்டனஞ் செய்வாருமுளர். எந்தத் தேசத்தி லெதற்குப் பரம்பரையான சிட்டாசார மிருக்கின்றதோ அதை அவ்வாறு செய்தல் உசிதமாதலின் அவர்க்கது

விதியேயாம். வேணிதானஞ் செய்யும்பொழுது சுமங்கலிகள் நாயகனேடிருந்து அவனுக்குச் சுபத்தை விரும்பியே செய்ய வேண்டும்.

பிரயாகை முண்டனம், குருக்ஷேத்திரத்தில் ஆயிரம் பாரம் சுவர்ணத்தைச் சூரிய கிரகணத்தில் தானஞ்செய்த பலனைக் கொடுக்கும். வேணிதானஞ்செய்த சுமங்கலிகளு மவ்வாறன பலனை யடைவர். யுவதிகள் புத்திர சம்பத்தையு மடைவர்.

சோதிட நிஷேதகாலத்து,வபனம் பிரயாகையிற் செய்யலாம். விசேட தீர்த்தங்களுக்கு மீதொக்கும்.

ஸ்நானவிதி.

ஸ்நானம் நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம் என மூவகைப்படும். அவற்றுள் தீர்த்த யாத்திரையில் செய்யும் ஸ்நானமும் நைமித்திகமெனப்படும். இதற்குக் கோதானுதிகளு மங்கங்கள்.

மகாதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்யுங் காலங்களாவன : அயனம், அமாவாசை, பூரணை, மாசப்பிறப்பு, சங்கிராந்தி, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், அர்த்தோதயம், மகோதயம் முதலியனவாம்.

தைமாதச் சங்கிராந்தியில் கங்காசாகரத்தும், மாசிமாதத்தும் அம்மாதத்து சுக்கிலபட்ச சப்தமியில் பிரயாகையிலும், கார்த்திகைமாதத்தும் அம்மாதத்துப் பர்வத்திலும் புட்கரத்தும், அர்த்தோதய மகோதயங்களில் சேதுவிலும் ஸ்நானஞ் செய்தல் விசேடமெனப்படும். குருக்ஷேத்திரத்தில் தினந்

தோறும் மத்தியானத்தில் தானுதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தல் விசேடம். மூவுலகத்தும் வியாப்பியமாயிருக்கும் பிரமாவினால் சிருட்டிக்கப்பட்ட தீர்த்தங்களில், நைமிசாரணியத்து பூமியிலுள்ள தீர்த்தமும், புட்கரத்துச் சுவர்க்கத்திலுள்ள தீர்த்தமும், குருக்ஷேத்திரத்தில் மூவுலகின்கணுள்ள தீர்த்தமும் வியாபித்திருக்கின்றன: ஆதலால் அம்மூன்றும் பாரதத்து விசேடமெனப்பட்டன.

அயோத்தியில், கார்த்திகைமாத வுதயங்களில் கோப்பிரதாரம் விசேடம். அது ஸ்ரீஇராமர் சுவர்க்கமடைந்தவிடம்.

மதுரையில், ஆனி ஆடியில் சுக்கில துவாதசியிலும், ஐப்பசியில் சுக்கிலபட்ச யமத்துவிதியையிலும் யமுனாஸ்நானம் விசேடம்.

மாயாபுரியில், வைகாசிமாத உதயங்களிலும், புரட்டாசிமாதக் கிருட்டிணபட்ச சதுர்த்தசியிலும், ஆடி, கார்த்திகையிவைகளில் துவாதசியிலும் கங்காஸ்நானம் விசேடம்.

காஞ்சியில், மாசியாத உதயங்களில் சருவதீர்த்தத்து ஸ்நானம் விசேடம்.

துவாரகையில், புரட்டாசிமாதம் மாளயபட்சம், கோமுதி சங்கமத்து ஸ்நானம் விசேடம். கோமுதியில் சந்திரபாகை, கமலையென்னு மிரண்டு நதிகள்கூடச் சங்கமமாகின்றன.

கங்கைக்குக்கங்காபுட்கரமும்,கோதாவரிக்குக்கோதாவரிபுட்கரமும்,கிருட்டிணைக்குக்கிருட்டிணாபுட்கரமும்விசேடம். துங்கபத்திரையில் தக்ஷிணாயன புண்ணியகாலம் விசேடம்.

மகாதீர்த்தங்களில் சலமெடுத்துச் சவுசஞ் செய்யவேண்டும். தீர்த்தமல்லாத சலமென்பாருமுளர். இரசச்சுவலைகள்

தீர்த்தமெடுத்தன்றி மகாதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்யலாகாது.

புதிதாகச்சென்ற தீர்த்தத்தில், மலமாசமானாலுந் தீர்த்த விதியோடு ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்.

முன்வந்த தீர்த்தத்தில் பத்துமாதஞ் சென்று பின்வந்தால் தீர்த்தவிதியோடு ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்.

கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்யுங்கால், ஆமை, மற்சம், அன்னம், நீர்க்காக்கை, முதலை, தவளை இவைகளை மாவினாலாவது, வெள்ளி சுவர்ணங்களாலாவது செய்து, கங்கையைப் பூசித்து, நமஸ்கரித்து விடும்போது பழம், புட்பம் இவைகளோடு விடவேண்டும். இது சங்காதரிசனம்.

இம்மாதத்தில், இப்பக்கத்தில், இத்திதியில், இக்கோத்திரத்தனாகிய இன்ன பெயரையுடைய நான், இன்ன காரியத்தின்பொருட்டு ஸ்நானஞ் செய்கிறேனென்று சங்கற்பித்து ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். நாலாம் வருணத்தார்க்குக் கோத்திரமில்லை. வண்ணக்கன், வளவேசன் முதலிய குடிப்பெயருடையார், அப்பெயரைக் கோத்திரமாக வழங்குதலுமொன்று.

மாதா, பிதா, மனையாள், சகோதரன், இட்டன், குரு என்னு மறுவருள், எவர்களை யுத்தேசித்து ஸ்நானம் பண்ணினாலு மெட்டிலொருபங்கு ஸ்நானபலனவர்களை யடையும்.

ஒருவரைப்போலப் பிரதிகிருதிபண்ணித் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வித்தாலும், எட்டிலொருபங்கு ஸ்நானபலன் அவருக்குக் கிடைக்கும். பிரதிகிருதியாவது - விதிப்படி முடிந்த தருப்பை. இது உயிரோடிருக்கிறவனுக்கு மிறந்தவனுக்குஞ் செய்விக்கலாம்.

ஸ்நானம், தர்ப்பணம், சிராத்தம், செபம், தானம் இவைகள் செய்யுங் காலங்களில், முஞ்சமென்னும் தருப்பையினால் பவித்திரம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அத்தருப்பை கிடையாவிடத்து, குசம், யவை, அறுகு, விருவி இலைகளாற் பவித்திரந் தரித்துக்கொள்ளலாம். குசசம்பந்தமான தோயம் ஆசமித்தல் சோமபானத்திற்குச் சமமென்று வியாசர் கூறினர்.

நோயுடையான், கங்காசல மெடுத்துச் சீதமாயாவது உட்டிணமாயாவது ஸ்நானஞ் செய்யலாம்.

காலையில் கோமயமும், மத்தியானத்தில் மிருத்திகையும், சாயங்காலத்து இவ்விரண்டு மின்றியும் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும். அதை அவகாகன ஸ்நானமென்பர். சைவர் காலையினும் மிருத்திகை ஸ்நானஞ் செய்வர்.

நதிக்கபிமுகமாகவும், தடாகம் ஓடை முதலிய தீர்த்தங்களில் சூரியனுக் கபிமுகமாகவும், ஸ்நானம், மார்ச்சனம், அகமருடணம் முதலியன செய்யவேண்டும். மார்ச்சனம் அகமருடண மிவ்விரண்டும் பிராமணர்க்குரித்து.

நதியல்லாவிடங்களில் சைவர் வடக்கு முகமாயும் ஸ்நானஞ் செய்யலாம். ஸ்நானமானவுடன் கங்காசமாபனமும் கோதானமுஞ்செய்து பின் தர்ப்பணம் சிராத்தம் தாமசமின்றிச் செய்யவேண்டும்.

கங்காசமாபனமாவது:—பாகீரதி, திரிபதகை, நந்தினி, நளினி, தேவநதி, கங்கையென்னு நாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு, கரையிலேறி, தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது என்னாற் செய்யப்படுங் குற்ற முழுவதையும், உலகமாதாவே! நீ பொறுத்தருளவென்று அஞ்சலியத்தனாய் நமஸ்காரஞ் சொல்லுதல். இது*கூர்மபுராணத்திற் கூறப்பட்டது.

அதன் பின்பு, சக்தன், பாதிரிப்பூ நிறமுடைய கன்றோடு கூடிய கபிலைப்பசுவைக் குளிப்பாட்டி, கொம்பிற் கிம்புரியும், கழுத்திற் கண்டாமணியுந் தரித்து, பட்டினாற் கஞ்சுகம்போர்த்து, அலங்காரஞ்செய்து பூசித்துக் குடும்பியாய், சாங்கமாய் வேதமோதிய சாதுவான பிராமணனுக்குச் சுவர்ண தக்ஷிணையோடு தானஞ்செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு தானஞ்செய்தற்குரிய சத்பாத்திர மில்லாவிடத்து, அச்சத்பாத்திரமான பிராமணனை உத்தேசித்து, அவனுக்குக் கொடுக்கிறேனென்று சங்கற்பஞ்சொல்லி, தானசலத்தைக் கங்கையில் விடுத்துத் தத்தஞ்செய்து, அப்பசுவைப் பின் உத்தேசித்த சத்பாத்திரத்தில் கொடுக்கவேண்டும்.

சடகச் சிராத்தத்து, சிராத்தலோபமின்மை தேவலர்க் குடன்பாடானாற்போல, இத்தானத்திற் குறைபாடின்மை மற்சபுராணத்திற் குடன்பாடாதல் காண்க.

இவ்வாறு ஒரு கோவைத் தானஞ்செய்தவர் அதிக பலனை யடைவர்.

தர்ப்பணவிதி.

தர்ப்பணம் நித்திய தர்ப்பணம், நைமித்திகதர்ப்பணம், சிராத்தாங்க தர்ப்பணமென மூவகைப்படும். நித்தியதர்ப்பணம்: ஸ்நாநாங்க தர்ப்பணமெனவும், பிரமயக்ஞ தர்ப்பணமெனவு மிருவகைப்படும்.

அவற்றுள் ஸ்நாநாங்க தர்ப்பணம்: மார்ச்சனம், அகமருடணம், மந்திரமென்னும் மூவகை ஸ்நானங்களுஞ் செய்தவுடன், கிழக்கு முகமாய் நாபியளவு சலத்தினின்று உபவிதி

யாய் தேவத்தீர்த்தத்தால் தேவர்க்கோர்காலும், வடக்குமுக மாய் நிவீதியாய்ப் பிராசாபத்திய தீர்த்தத்தால் முனிவர்க்கிரு காலும், தெற்குமுகமாய்ப் பிராசீனவீதியாய் எள்ளோடு பிதிர் தீர்த்தத்தால் பிதிர்கட்கு மூக்காலும், தர்ப்பணத்துக்கேற்ற அந்தமாகத் தர்ப்பித்துக் கரையில் வஸ்திர நிட்பீடனஞ் செய்தல்.

மத்தியானத்தில், ஸ்நானங்க தர்ப்பணமும் வஸ்திர நிட்பீடனமுமில்லை.

இவை உதயத்தில் நித்தியஸ்நானஞ் செய்யும்பொழுது சந்தியாவந்தனத்திற்கு முன் செய்யப்படும்.

மாத்தியாந்நிகஞ்செய்து அதன்மேற் பிரமயக்ஞஞ் செய்வர். அப்பிரமயக்ஞத்து நாமகோத்திரங்களோடு தனித்தனி பிதிர் தர்ப்பணமுஞ் செய்யப்படும்.

இப்பிதிர் தர்ப்பணம் ஈரவஸ்திரவுடையார் சலத்திலும் உலர்ந்த வஸ்திரவுடையார் கரையிலுஞ் செய்யவேண்டும்.

கரையிலிருந்து செய்யுங்கால் மட்பாத்திரம் நீக்கி வெள்ளி, பொன், தாமிரம், வெண்கலம், உதும்பரம், கட்க பாத்திரமென்னும் இவைகளிலொன்றால் தர்ப்பணஞ் செய்யலாம்.

தர்ப்பணம்செய்யும்பொழுது விசேடமாய்ப்பிராமணன் சர்மாந்தமாகவும், க்ஷத்திரியன் வர்மாந்தமாகவும், வைசியன் குப்தாந்தமாகவும், சூத்திரன் தாசாந்தமாகவும், பிதிரர்களது கோத்திரத்தோடு நாமங்களை உச்சரிக்கவேண்டும்.

சிவதீக்ஷையுடைய நாலுவருணத்தாரும் கோத்திரங்களையும் முறையே சிவ, தேவ, குப்த, கணனென்னு மந்தத்தோடு தீக்ஷாநாமங்களையும் தர்ப்பணாதிகளில் உச்சரிப்பர்.

சிவகுலம், சிகாகுலம், சோதிகுலம், சாவித்திரிகுலமெ ன்னு நான்கனுள் பிராமணர்க்குச் சிவகுலமும், க்ஷத்திரியர்க் குச் சிகாகுலமும், வைசியர்க்குச் சோதிகுலமும், சூத்திரர்க் குச் சாவித்திரிகுலமுங் கூறப்படும். அவருள் முதன்மூவர்க் கும் முனிவர்க்கம் உரித்து. முனிவர்க்கமெனினும் இருடி கோத்திரமெனினு மொக்கும். சூத்திரர்க்குக் கோத்திரமின் மை மேலே கூறினம்.

அப்பிரமயக்ஞ பிதிர்தர்ப்பணக்கிரமம்.

பிதிர்தர்ப்பணம்: பிதா, பிதாமகன், பிரபிதாமகன், மாதா, பிதாமகி, பிரபிதாமகி, சாபத்தினிமாதா, மாதாமகன், பிரமாதாமகன், விருத்தப்பிரமாதாமகன், மாதாமகி, பிரமா தாமகி, விருத்தப்பிரமாதாமகி, பிதாவோடு பிறந்தவன், மாது லன், சகோதரன், அவரவர் பத்தினிகள், தன்பத்தினி, புத்தி ராதிகள், பிதாவின் சகோதரி, மாதாவின் சகோதரி, அவரவர் கள் நாயகர், அவரவர் புத்திரர்கள், மாமன், மாமி, குரு, சிடன், ஆப்தன் என்னு மிவ்வரிசைப்படி செய்வது.

மேற்சொல்லிய இருவகை நித்திய தர்ப்பணங்களினும் திலதர்ப்பணம், விவாகம், சௌளம், உபநயனம் முதலிய கன் மங்களுக்குப் பின் ஆறுமாதம் மூன்றுமாதம் செய்யலாகாதெ ன்றும், புத்திரகாமிக்குச் சப்தமி, சன்மநக்ஷத்திரம், நந்தை, சுக்கிரவாரம், கிருத்திகை, மகம், பரணி, பானுவாரம் இவை களில் செய்யலாகாதென்றும் விலக்கப்படும்.

இனி நைமித்திக தர்ப்பணமாவது, புதிதாக வந்ததினத் துத் தீர்த்தத்தில் சிராத்தத்தின்முன் மேற்கூறிய கிரமப்படி பிதா முதலியோர்க்குச் செய்வது. இதுவன்றி, சங்கிராந்தி கிரகணகாலங்களிற் செய்யப்படும் தர்ப்பணமும் நைமித்திக தர்ப்பண மெனப்படும்.

மேற்கூறிய அந்நிடேத காலங்கள் பிதிர்ச்சிராத்தத்திற்கு இல்லாததுபோல் தீர்த்த தர்ப்பணத்திற்கில்லை. அதனால் தீர்த்த விசேடங்களிலும், கங்கையிலும், மாளயபக்ஷத்தும், நிடேதகாலங்களிலுந் திலதர்ப்பணஞ் செய்யலாமெனக் கூறுவர்.

ஓர்பாத்திரத்து மார்ச்சனம் முதலிய செய்த சேடத்தால் தர்ப்பித்தலும், ஓர் தாரையாய் விடுதலும், ஓர் கையால் விடுதலும் குற்றமாம்.

கரையில் சுத்தபூமியில் தெற்குமுகமாகவிருந்து தருப்பையிட்டு இடதுமுழந்தாள் மடக்கிப் பூமியிலூன்றி நேரேயிருந்து இரண்டுகையையுஞ் சேர்த்துத் தர்ப்பணஞ் செய்க.

அதுவன்றித் தாமிரம் முதலியவற்றால் பசுவின் காதுபோற் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தில் சலமெடுத்து இடதுகையில் வைத்துக்கொண்டுந் தர்ப்பணஞ் செய்யலாம்.

அத்தர்ப்பண சலத்தைப் பாத்திரத்திலேற்றுப் பின் சுத்ததேசத்தில் விடவேண்டும். அல்லது சுத்தபூமியிற் சிறிய பள்ளஞ்செய்து அதிலுந் தர்ப்பிக்கலாம்.

தர்ப்பிக்குங்கால் கோவின்கொம்பி னுனிப்பிரமாணமேயன்றி அதிகசலந் தர்ப்பித்தல் குற்றமாம்.

மாதாவுக்கும், பிதாமகிக்கும், பிரபிதாமகிக்கும் மூன்றஞ்சலி.

சாபத்தினி மாதாவுக்கும், குருபத்தினிக்கும் இரண்டஞ்சலி.

ஆத்மபத்தினிக் கஞ்சலியொன்றும், உச்சாரணம் மூன்றுமாம்.

ஏனையோர்க்குத் தனித்தனி யஞ்சலி யொன்று.

மாதாமுதல் எல்லோர்க்கும் தனித்தனி ஓரஞ்சலி யென்பாருமுளர்.

தருப்பை, எள்ளு இவைகள் பொருள்கொடுத்தன்றி ஒருவரிடத்தில் வாங்குதல் குற்றம். வாங்கினலப்பலன் அவரையடையும்.

வெண்மை, செம்மை, பொன்மை, வெண்கருமை முதலிய நிறங்களையுடைய வஸ்திரம் முறையே பிராமணர் முதலிய நால்வர்க்குந் தரித்தற்குரித்து.

சைவர்க்கு வெள்ளைவஸ்திரமே யுரித்து.

புத்திரனில்லாத விதந்துவும் தீர்த்தத்தில் தர்ப்பணஞ் செய்யலாம்.

கன்னிகைகளுக்குப் பிதாவின் கோத்திரமும், விவாகமானவர்களுக்கு நாயகன் கோத்திரமும், அவரது தர்ப்பணத்தும் சிராத்தத்தும் கொள்ளல்வேண்டும்.

மாதா இருக்கும்பொழுது பிதாமகிக்கும், பிதா இருக்கும்பொழுது மாதாவுக்குந் தர்ப்பணமில்லை.

மகளிர்க்குத் தர்ப்பணஞ் செய்யுங்கால் தாந்தமா யுச்சரிக்கவேண்டும்.

சிராத்தாங்கதர்ப்பணம் சிலசாகிகட்குரித்து. அத்தர்ப்பணம் தரிசச்சிராத்தத்தில் முதலினும், ஆப்திகத்து மறுநாளுதயத்து நக்ஷத்திர மிருக்கும்போதும், பக்ஷமுழுதும் செய்யும் மாளயத்தும், இரணியச்சிராத்தத்தும், சபிண்டிகரணச் சிராத்தத்தும் உடனேயுஞ் செய்யப்படும்.

மறுநாட் செய்யுங்கால் ஸ்நானமானவுடன் சிராத்தத்தில் சேடித்த திலதருப்பைகளோடு செய்து சந்தியாவந்தனத்தின் பொருட்டுப் பின்னும் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்.

நித்தியதர்ப்பணம் காருண்ணிய பிதிர்சிராத்தத்தில் முன்னும், வருடச்சிராத்தத்தில் சிரார்த்தானந்தரம் வைசுவதேவஞ்செய்து பின்புசெய்யும் பிரமயக்ஞத்திலும் திலமில்லாமல் செய்யவேண்டும்.

பிரமயக்ஞஞ்செய்து வைசுவதேவஞ் செய்தலே சிட்டாசார மென்பாருமுளர்.

இச்சாகிகளுக்குக் கயாச்சிராத்தத்தும், தீர்த்தச் சிராத்தத்தும் சிராத்தாங்க தர்ப்பணமுண்டு.

தீர்த்தச் சிராத்தம் நைமித்திகமாதலின் அவர்க்கத்தர்ப்பணம் நைமித்திகச் சிராத்தாங்க தருப்பண மெனப்படும்.

ஒருநாளிற் செய்யும் மாளயபக்ஷ சிராத்தத்தில் தர்ப்பணம் மறுநாளுதயத்துச் செய்க.

சிராத்தாங்க தர்ப்பண மில்லாத சாகிகட்குப் பிண்டத்தின்மேல் விடும் பாநீய தர்ப்பணமேயன்றி வேறில்லை.

தீர்த்தச் சிராத்தத்தும் கயாச்சிராத்தத்து மவ்வாறு. அவ்விருவரும் தீர்த்தத்தில் வந்தால், திலத்தோடு நிடேதகாலத்தும், விதிதகாலத்தும் தீர்த்த நைமித்திக தர்ப்பணஞ் செய்வர்.

மிருதியில், நாலாம் வருணத்தார்க்குக் கூறிய நித்திய தர்ப்பணம்.

சற்சூத்திரர்க்கு மத்தியானஸ்நானஞ் செய்தவுடன், விதிதமான ஆசனத்திருந்து தருப்பையோடு கூடிய இரண்டு

கைகளினுலும் தேவர், மனுடர், பிதிரர் முதலியோர்க்கு ஸ்நானங்க தர்ப்பணத்தில் கூறியபிரகாரம் தர்ப்பிக்கும்படி மதனபாரிசாதக்கிரந்தத்தில் யோகயாக்கிய வல்க்கிய முதலிய வசனங்கள் காட்டி, மந்திரமின்றிப் பிரமயக்ஞ நித்தியதர்ப்பணங் கூறப்படும்.

அங்கித்திய தர்ப்பணங்களாவன:—பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன், பிரசாபதி, தேவர்கள், வேதங்கள், இருடிகள், புராணுசாரியர், இதராசாரியர், சம்வத்சரம், சாவயவம், தேவஸ்திரீகள், அப்சரசுகள், அசுரர், நாகர், சமுத்திரங்கள், பர்வதங்கள், நதிகள், மனுடர்கள், எட்சர்கள், இரட்சர்கள், பிசாசர்கள், கருடர்கள், பூதங்கள், பசுக்கள், வனஸ்பதிகள், அவுடதங்கள், நால்வகையோநிகள் என்னும் இருதிணைப் பொருள்கட்குத் தேவதர்ப்பணமும்;

சனகன், சனந்தனன், சனாதனன், கபிலன், ஆசுரி, வோடு, பஞ்சசிகன், மரீசி, அத்திரி, அங்கிரா, புலஸ்தியன், புலாஹன், கிருது, பிரசேதா, வசிட்டன், பிருகு, நாரதன் என்னுமிவர்கட் கிருடிதர்ப்பணமும்;

வசுக்கள், உருத்திரர்கள், ஆதித்தியர்கள், மருத்துக்கள், அசுவினிகள் என்னு மிவர்கட்குச் சாமான்னிய பிதிர்தர்ப்பணமும்,

வசுவாதி நாமங்களோடு சேர்த்தேனும், சேராமலேனும், இன்னகோத்திரத்தையுடைய எனது பிதா இன்னதாசன் திருப்தியடையக் கடவனென்று விசேட பிதிர்தர்ப்பணமுமாகிய இவைகள்.

இங்கித்திய தர்ப்பணத்தில் பிதாவையுடையவன் கவ்வியன், வடவானலன், சோமன், யமன், அர்யமன், அக்கினிச்

7473 dt 24-11-62
Rs 2-00

சுவத்தா, சோமபா, பர்கிஷதன் என்னும் தேவபிதிர்கட்குத் தர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும்.

பிரமாமுதலியோர் தர்ப்பணத்து ஏகவசனத்தில் திருப்பியதாமென ஏகவசனமும், துவிவசனத்தில் திருப்பியேதாமெனத் துவிவசனமும், வெகுவசனத்தில் திருப்பியம்தாமென வெகுவசனமும் உச்சரிக்கவேண்டும்.

உதாரணம்.

பிரமா—திருப்பியதாம்
அசுவினிகள்—திருப்பியேதாம்
வசுக்கள்—திருப்பியம்தாம் எனவரும்.

இருடிதர்ப்பணத்தும், பிதிர்தர்ப்பணத்தும் திருப்பியது எனவும் உச்சரிக்கலாம்.

தீர்த்தத்து ஸ்நானமானவுடன் மத்தியானத்து ஓர்காலிவ்வாறு தர்ப்பித்துப் பின் தீர்த்தச் சிராத்தஞ்செய்யவேண்டும்.

இவர்க்குச் சந்தியாவந்தனம், வைசுவதேவம், பிரமயக்ஞம் இல்லாமையால் நித்தியபிதிர்தர்ப்பண மொன்றே, திலத்தோடு செய்யுமிடத்து நைமித்திகமுமாம். இது தீக்ஷையில்லாதார்க் குரித்து.

அவருள் தீக்ஷயுடையார்க்குரியவிதி.

தீர்த்தத்தில் கங்காதரிசனமும்; வபனமும்; சசேலஸ்நானமுஞ் செய்து; அதன்பின் ஆசமனமும் பிராணயாமமும் சகளீகரணமும் செய்து சங்கற்பித்து இட்ட தெய்வங்களையும் குருவையும் நமஸ்கரித்து, அதன்பின் சுத்ததேசத்தில் எட்டங்குலத்தின் கீழெடுத்த மிருத்திகையைக் கரையில்

மூன்றுகூறாக வைத்து, அதில் இருகூறெடுத்து அஸ்திர மந்தி
ரத்தா லபிமந்திரித்து, சலக்கரையிலிருந்து சலஞ்சேர்த்து,
ஓர் கூற்றைப் பாதமுதல் நாபியளவும் பூசிக்கழுவி, ஏனைய கூற்
றைச் சிரசுமுதல் அவயவங்களிற் பூசி, நாபியளவு சலத்தி
லிறங்கி, காலாக்கினிக்குச் சமானமான பிரகாசத்தையுடைய
அஸ்திரமந்திரத்தைத் தியானித்து ஸ்நானஞ்செய்ய வேண்
டும். அது காய வாக்கு மனங்களிலுள்ள மலங்களைப் போக்
குதலால் மலஸ்நானமெனப்படும்.

மேல் அஸ்திரசந்தியும், விதிஸ்நானமும் முறையே
செய்யவேண்டும்.

அஸ்திரசந்தியாவது:—நாபியளவு சலத்தினின்று ஆச
மித்து, அஸ்திரசந்தியை நினைந்து, அஸ்திரமந்திரத்தால் சிர
சில் முக்காற் புரோட்சித்து, முக்கால் தர்ப்பித்து, அஸ்திர
காயத்திரியால் மூன்றுதர மர்க்கியங்கொடுத்து, அக்காயத்திரி
யைப் பத்துருச்செபித்தல். இது பொதுமையில் ஸ்நானாங்க
தர்ப்பணமுமாம்.

விதிஸ்நானமாவது:—முன் கரையில்வைத்த மூன்றாங்
கூறாகிய மிருத்திகை மிகுதியைச் சம்மிதையா லபிமந்திரித்து
எடுத்துக்கொண்டு, நாபியளவு சலத்தினின்று அம்மிருத்தி
கையை இடக்கையில் வைத்து, கிழக்கு, தெற்கு, வடக்காக
மூன்றுபங்காய்ப் பகுத்து, அம்மூன்றினும் முறையே அஸ்
திரம், பஞ்சப்பிரமம், மூலமந்திரம் இவைகளால் ஓர்கால்
அபிமந்திரித்து, அஸ்திரத்தால் செபிக்கப்பட்ட மிருத்தி
கையை நாராசமுத்திரையால் பத்துத்திக்கினுந் தெறித்து
மூலத்தால் செபிக்கப்பட்ட மிருத்திகையை இரண்டுகூறாக்கி,
ஓர் பங்கைச் சலத்திற் கரைத்து, சிவதீர்த்தமாய்ப் பாவித்து,
கங்காஸ்மரணஞ் செய்து, மற்றோர்பங்கைச் சிவதீர்த்த சலத்
தோடு தன்னைச் சூழவளைத்துப் பஞ்சப்பிரமங்களால் செபிக்

கப்பட்ட மிருத்திகையை சரீரமுழுவதும் பூசி, சிவபெருமானைத் தியானித்து, சண்முக முத்திரையால் கண் காது இவைகளை மூடிக்கொண்டு, ஸ்நானஞ்செய்து, பின் சந்திரசூரிய மண்டலத்தின் மத்தியிலிருக்கின்ற சத்தியையுஞ் சிவத்தையும் இடதுகை வலதுகைகளில் முறையே பாவித்து, கும்ப முத்திரைபிடித்துச் சம்மிதையால் அபிஷிஞ்சனஞ் செய்தல்.

மலஸ்நானமும் விதிஸ்நானமுமாகிய வாருணஸ்நானஞ் செய்ததன்மேல், விக்கின சாந்தியின்பொருட்டுத் திக்குகளிலும் விதிக்குகளிலும் இருகையாலும் அத்திரமந்திரத்தால் சலத்தை யிறைத்து, கரையிலேறி, கங்கா சமாபனமும் கோதானமும் செய்து, உலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்து, கைகால் சுத்திசெய்து, ஆசமனஞ் செய்து, பஸ்மஸ்நானமும், மானசஸ்நானமும், அதன்மேல் அநுட்டானமுஞ் செய்யவேண்டும்.

கங்காதரிசனம், சமாபனம், கோதானம் இவை மேல் ஸ்நானவிதியுட் கூறப்பட்டன.

பஸ்மஸ்நானத்தில் அபிமந்திரித்த பஸ்மத்தைத் திவ்விய முத்திரையா லெடுத்து, அஸ்திரமந்திரத்தால் சிரசுமுதல் பரிசிப்பது மலஸ்நானமாக, வாருணஸ்நானத்தை மலஸ்நானமென்ற தென்னையெனின், வைதிகத்து மார்ச்சனம், அகமருடணம் முதலியன சந்தியாவந்தனத்திற்கும் ஸ்நானத்திற்கும் அங்கமானாற்போல, மலஸ்நானமும் பஸ்மஸ்நானத்திற்கும் வாருணஸ்நானத்திற்கும் முதலில் அங்கமாயின வென்க.

இவ்வஸ்திர சந்தியும், ஸ்நானவிதியும், நயிட்டிகன் பவுதிகனென்னும் இருவகைப் பிரமசரியர்க்கும், கிரகத்தர்க்கும், வித்வான், தபசி, விவிதிச்சு என்னும் மூவகைச் சந்நியாசியர்க்கு முரிய வென்பார்.

நிட்காமியமாய், பாபநீக்கத்தின் பொருட்டு நயிட்டிகன் பவித்திரந் தரித்தும், சந்நியாசி பவித்திரந் தரியாதும் சங்கற்பஞ் செய்யவேண்டும்.

காமியாதிகாரிகளான சாதகர் சித்திக்குப்பின் முத்தி விரும்பினராதலின் அவரொழிந்த சமயிக்கும் பரிபாகத்துக்கேற்ற தீட்சையுடைய் விசிட்டசமயி, புத்திரன், சாதகன், ஆசிரியன் இவர்கட்கும் நித்தியம்போல நிட்காமிய சங்கற்பமே யுரித்து.

இச்சைவழிச் செய்வது காமியம். விதிவழிச்செய்வது நித்தியம். வைதிகநூலாரும் தேவர்க்கும், முனிவர்க்கும், பிதிரர்க்கும் நாடோறுஞ் செய்யுங் கடன் மூன்றையும் நித்தியமென்பர்.

அனுட்டானத்தில் காயத்திரிசந்தி சந்நியாசிக்கின்று. நைட்டிகன் பௌதிகனென்னும் இருவகைப் பிரமசரியர்க்கும் கிரகத்தர்க்கும் காயத்திரிசந்தி உரித்து.

நைட்டிகனுக்குத் தேவபிதிர் தர்ப்பணமேயன்றித் தன் பிதிர் தர்ப்பணமில்லை. ஆதலின், மரித்த பிதாவினையுடைய பௌதிகரும், கிரகத்தரும் பிதிர்தர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும். ஈண்டு நைட்டிகனென்றது ஞானசாரம் பூண்டாரை; நைட்டிக விரதமாத்திரமுடைய பிரமசரியனையன்று. விரதமாத்திரமுடைய நைட்டிகற்குப்பிதிர்தர்ப்பணமும்பிதாமுதல் முப்பகுப்பான பார்வணச்சிராத்தமும் நூல்களிற் கூறப்படும்.

இவர்க்கு மேற்கூறிய சந்தியாவந்தனத்திற்கு வேறாய நைமித்திக பிதிர்தர்ப்பணம் கௌரவதோடத்திற் கிடமாதலின் ஈண்டு விலக்கப்பட்டது.

ஈண்டு, இவர் அநுட்டானத்தில் தேவர், முனிவர், மனுடர் இவர்கட்கும், திலத்தோடு பிதிரர்க்கும் விதிப்படி தர்ப்பித்து, அநுட்டானம் முடித்து, சமஸ்கார மில்லாதவர்பொருட்டுக் கரையில் தருப்பையோடு சேர்த்து, ஓரஞ்சலி விடுத்து, சிவபூசையும் தலதரிசனமும் தீர்த்தச் சிராத்தமும் செய்து, சிராத்தாங்க தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். அநுட்டான தர்ப்பணத்தில் நாமம் குலம் இவைகளில்லை. அஞ்சலி சலதானம்.

அச்சிராத்தாங்க தர்ப்பணமாவது:—பிதிரர்களது கணகுலமும் தீட்சாநாமமுஞ் சேர்த்துச் சங்கற்பஞ்செய்து; ஈசர், சதாசிவர், சாந்தரென்னும் விசேட பிதிர்களையும், ஸ்கந்த சண்டகணநீசர் முதலிய விசேட பிதிர்களையும் தெற்கு நுனியாய் இடப்பட்ட தருப்பையில் ஆவாகனஞ்செய்து; மகேசரூபபிதா, சதாசிவரூப பிதாமகன், சாந்தரூப பிரபிதாமகன் என நிருவாணதீக்ஷிதரும்; கந்தரூபபிதா, சண்டரூப பிதாமகன், கணநீசரூப பிரபிதாமகனென இருவகைச் சமயிகளும் சம்பந்தித்து, அச்சம்பந்தத்தோடு தீட்சாநாமமுச்சரித்து, கணயசுதாவென்று தனித்தனி பிதா முதலியோர்க்கும், மாதாமகன் முதலியோர்க்கும் கணமின்றித் தீட்சாநாமங்களோடு மாதாமுதலியோர்க்கும், மாதாமகி முதலியோர்க்கும், திலத்தோடு பிதிர் தீர்த்தத்தால் தனித்தனி மூன்றஞ்சலியாவது ஓரஞ்சலிமாவது தர்ப்பித்து; ஆசாரியன், ஆசாரியபத்தினி, குரு, குருபத்தினி, சகி, சகிபத்தினியாகிய இவர்கட்குத் தர்ப்பிப்பது. குரு,சகி முதலியோரில் தன் சாதியர்க்கே தர்ப்பணம். தீட்சாநாமந் தெரியாதவர்கள் சிவிபூகர்களாய்த் தீட்சாநாமமுடைய வெனது பிதாவாகிய கணனெனச் சேர்க்கவும்.

தீர்த்தச் சிராத்தவிதி.

சிராத்தம்:—நித்தியம், நைமித்திகம், காமியமென மூவகைப்படும். அவற்றுள் நைமித்திகம் : காலம், பாத்திரம், தேசம் என்னும் பகுப்பால் மூவகைப்படும்.

இருவகை யயனம், தையமாவாசை, ஆடியமாவாசை, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், குஞ்சரச்சாயை முதலிய விதிதகாலம்பற்றிச் செய்வது காலநிமித்தமெனவும்; சற்பாத்திரமான பிராமணன் கிடைத்தபொழுது உடனே செய்வது பாத்திர நிமித்தமெனவும்; காசி, குருக்ஷேத்திரம், பிரபாசம், புட்கரம், விரசை, பிரயாகை முதலிய புண்ணிய தேசங்களிற் செய்வது தேசநிமித்தமெனவுங் கூறுவர். சிரத்தையினாற் செய்வது சிராத்தம்.

இம்மூவகையுள் திவ்விய தேசங்களில் போகமோக்ஷங்கட்குக் காரணமான புண்ணிய தீர்த்த நிமித்தஞ்செய்யும் சிராத்தம் தீர்த்த நைமித்திகச் சிராத்தமெனப்படும்.

சிராத்தாதிகாரிகளால், பிதிர்கள் புண்ணிய உலகத்தையடையும் பொருட்டிச்சிராத்தம் செய்யப்படும்.

புத்திரனும், புத்திரனில்லாவிடத்துப் பௌத்திரனும், அவனில்லாவிடத்துப் பிரபௌத்திரனும், அவனில்லாவிடத்துத் தத்தபுத்திரனும், புத்திரனில்லா விதந்துவும் என இவரதிகாரிகள்.

இத்தீர்த்தச்சிராத்தம்விதிதகாலங்களிலேயன்றி, நிடேதகாலங்களினுஞ் செய்யலாம். விதிதகாலங்களாவன:—மேற்கூறிய அயனம், குஞ்சரச்சாயை முதலியன. நிடேத காலங்களாவன:—சன்மநட்சத்திரம், மலமாசம், சயோன்னம், உபாகன்மம் முதலியன.

குஞ்சரச் சாயையாவது - கன்னியிராசியில் சூரியன் வருங்கால், சந்திரன் மகநட்சத்திரத்தோடு சேர்ந்திருக்கும்பொழுது திரயோதசி சேர்ந்தது. அதுவன்றிச் சூரியன் கன்னியிராசியில் வரும்பொழுது, அந்த நட்சத்திரமும் அமாவாசையும் சேர்ந்து வந்தாலும் கசச்சாயையெனப் போதாயனர் கூறினர்.

இச்சிராத்தம் நிடேதகாலங்களிலும், சாயான்னத்தும் செய்யலாகாதெனச் சூலபாணி கூறினர். கிரகணம், சங்கிராந்தி, தீர்த்தச் சிராத்தம் இவையல்லாவிடத்துச் சாயான்னத்துச் செய்யின் இராக்கதர் கிரகிக்கின்றனரென விட்டுணு கூறுதலின் அதை அன்னியர் அயுத்தமென்பர்.

தெரியாது வந்த தீர்த்தத்தில், அந்நிடேதங்களும் அங்கீகரிக்கலாமென நாகேசுரர் கூறினர்.

விருத்தி முதலிய காமியச் சிராத்தங்களும், நிஷேகம் முதலிய கன்மாங்கச் சிராத்தங்களும், சங்கிராந்தி முதலிய காலவிசேடங்களில் விலக்கப்படுமென்றும்; விதிதகால நிடேத காலங்களில் வாருடிகம், மாளயம் என்னும் நித்தியச் சிராத்தங்களும்; ஏகோதிட்டம், சபிண்டீகரணம் முதலிய நைமித்திகச் சிராத்தங்களும் செய்யலாமெனக் காத்தியாயனர் கூறினர்.

இவ்வாறன்றி நாடோறுஞ்செய்யும் ஆதித்தியம் நித்தியச் சிராத்தமெனவும், வாருடிகம் நைமித்திகச் சிராத்தமெனவும் சில மிருதிகளிலும் ஸ்ரீகாமிகத்துங் கூறப்பட்டன.

வாருடிகத்தும், தீர்த்த நைமித்திகத்தும், கிரகணம், சங்கிராந்தி முதலிய சிராத்தங்கள் வந்தால் பிரதான நியாயத்தால் அந்நைமித்திகங்கள் செய்யவேண்டுவதில்லை. அச்சிராத்தங்களே அமையும்.

நைர்த்திகத்து வாருடிகம் வந்தால், நைர்த்திகம் முன் செய்து வாருடிகம் பின்செய்யவேண்டும். ஈண்டுத் நைர்த்திகம் பிரதானமாதலின்.

பிராமணருள் வைதிகர் வைதிகமாயும், சைவர் வைதிக தாந்திரிகமாயும், வேதானதிகாரிகள் புராணயுக்தமாயும், அவருள் தீக்ஷையுடையவர் தாந்திரிக மாத்திரமாயுஞ் செய்யக்கடவர்.

இராத்திரி போசனஞ்செய்யாது சம்பமமுடையவனுப், உதயத்தில் தீர்த்தத்தில் வந்தவன் அன்னச் சிராத்தமத்தினத்தும், போசனஞ் செய்தவன் அன்றுசம்பமஞ்செய்து,மறுநாளுதயத்து முகூர்த்தத்தின்மேல், பிரதமயோக்கிய காலத்தும் செய்யவேண்டும்.

ஆமச்சிராத்தம் ஏமச்சிராத்தமாயின் இராத்திரி போசனஞ்செய்து, வந்ததினத்து மிரவினுஞ் செய்யலாம்.

வந்ததினத்தில் மானுடாதிகளால் விக்கினம் நேரிட்டால் மறுநாட் செய்பலாம். அதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை. சிராத்தஞ் செய்யாதுபோனல் சிராத்தலோபமுண்டு.

தீர்த்த வாசியாகிய பிராமணனைப் பரீக்ஷை பண்ணுமலங்கிகரித்து, பாதித்திய தோடமுடையவனை நீக்கிவிடவேண்டும்.

பிராமணன் விடில்லாவிடத்தும், பரிசாரகனில்லாவிடத்தும், தீர்த்த சமீபத்தில் ஆமச்சிராத்தமும், ஏமச்சிராத்தமும், வீடும் பரிசாரகனுமிருந்தால் அன்னச்சிராத்தமுஞ் செய்யவேண்டும்.

இத்தீர்த்தச் சிராத்தத்திற்கு அருக்கியம், ஆவாகனம், துவிசாங்குட்ட நிவேசனம், திருப்தி, விகிரம், அக்கினிகரணம் முதலிய கிரிபைகளில்லை.

ஆமச்சிராத்தத்தில் திருப்தி, அங்குட்ட நிவேசனம், ஆபோசனம் முதலிய கிரியைகளில்லை. ஆமத்தாற் பிண்டமுண்டு. ஆமமில்லாவிடத்து ஏமச்சிராத்தஞ் செய்யவேண்டும். ஏமச்சிராத்தத்தில் பிண்டநியமமில்லை.

திருப்தி தத்தஞ்செய்ததன்மேலன்று, போசனத்தின் பின்னென்றும்; அக்கினிகரணம், அங்குட்ட நிவேசனம், விகிரம், அவசியக் கிரியைகளென்றும்; அருக்கியமாவாகன மிரண்டுமே தீர்த்தச் சிராத்தத்தில் நீக்கப்பட்டனவென்றும் மைதிலேய சித்தாந்திகள் கூறுவர்.

அக்கினிகரணமாவது:—தேவபாகத்தும், பிதிர் பாகத்தும், அன்னமெடுத்து லவணம் முதலிய நீக்கி, அக்கினிகன் அக்கினியிலேயும், அனக்கினிகன் பிராமணனத்தத்திலேயும், அங்குட்ட நிவேசனத்தின்முன் ஓமஞ்செய்வது.

அங்குட்ட நிவேசனமாவது:—தத்தஞ்செய்யுமுன் இது அன்னம் இது சலமென்று அன்னத்தையும், சலத்தையும், உபகரணங்களையும், முழந்தாளுக்குட்பட்ட கையுடையவனாய், துஷிசன்து அங்குட்டத்தால் தான் தீண்டிக் காட்டுதல்.

விகிரமாவது:—சிராத்தத்தில் புசிக்கும் பிராமணர்முன், அவரிடப்பக்கத்து தெற்குநுனியா யிடப்பட்ட தருப்பையிற் சமஸ்காரமில்லாமல் இறந்தவர் பொருட்டு அன்னமிடுவது. இது திருப்தியனந்தரஞ் செய்யப்படும்.

திருப்தியாவது:—போசனத்தின்பின் நன்கு புசித்தீராவென்று வினவுவது.

ஆமச்சிராத்தத்தில் சக்தன் போசனத்திற்கு நாலுபங்காவது இரண்டுபங்காவது ஆமமும், அசக்தன் போசன சமமாமமுங் கொடுப்பன்.

ஏமச்சிராத்தத்தில், சக்தன் போசனத்திற் கெட்டுப்பங்காவது நாலுபங்காவது ஏமமும், அசக்தன் போசனசமமுங் கொடுப்பன்.

சற்பாத்திரமான பிராமணனில்லாவிடத்து அன்னம், ஆமம், ஏமமிவைகளால் சடகச்சிராத்தஞ் செய்யலாம்.

சடகச்சிராத்தஞ் செய்யுங்கால் எல்லாக்கிரியைகளுந் தானே மந்திரஞ்சொல்லிச் செய்து, அங்குட்ட நிவேசனமுந் தன்கையாற் செய்யவேண்டும்.

சடகத்தன்னத்தைப் பசுவிற்கேனும் அக்கினி சலமிவைகளிலேனுமிட்டு ஆமத்தையு மேமத்தையும் காலாந்தரத்தில் வேறிடத்திருக்கும் சற்பாத்திரமான பிராமணனிடத்திற் கொடுக்கவேண்டும்.

தீர்த்தச் சிராத்தத்தில், பிண்டத்தைச் சலத்திலன்றி வேறிடத்து விடலாகாது.

சூத்திரனெப்பொழுதும் ஆமச்சிராத்தமே செய்யவேண்டும். ஆமமில்லாவிடத்துத் தீர்த்தங்களில் ஏமச்சிராத்தமுஞ் செய்யலாம்.

ஆமச்சிராத்தம் பிராமணர் பூர்வான்னத்தும், சூத்திரர் குதபகாலத்தும் செய்யவேண்டும்.

அநேக தீர்த்தங்களையுடைய காசியாதித் தலங்களில் வியாபக தீர்த்தத்தை யுத்தேசித்து ஒரு தீர்த்தத்தில் தீர்த்தச் சிராத்தம் செய்யவேண்டும்: முக்கியமில்லாத வஸ்துக்களது சம்பந்தத்தை முக்கியவஸ்து தடுக்கின்றதென்னும் நியாயத்தால்.

சிலர் எல்லாத் தீர்த்தங்களையு முத்தேசித்து, ஒரு நிமித்தச் சிராத்தம் தந்திரமாகச் செய்கின்றேனென்று சங்கற்பித்துஞ் செய்வர்.

தீர்த்தச் சிராத்தம் செய்யச் சக்தியில்லாதவன் பிண்ணுக்கு, யவைமா, யவை நொய்ப்பாயசம் இவைகளிலொன்றால் பிண்டமும் போடலாம். அதற்குஞ் சக்தியில்லாதவன் தர்ப்பணமும் உபவாசமுஞ் செய்யவேண்டும்.

கிருதச் சிராத்தத்திற்கும் தீர்த்தச் சிராத்தத்திற்கும் பிதாமுதல் ஆறுபார்வணமாதலிற் றெய்வதங்களு மறுவரே யாம்.

பிதாமுதல் மூவரும், மாதாமகன்முதல் மூவரும், ஆகிய அறுவரோடு, அவரவர் பத்தினிகளைச் சேர்த்து, அவர்க்குப் பார்வணமின்றிச் செய்தலால் தீர்த்தச் சிராத்தத்தில் பார்வண மாறுயின.

கயாவிற் றெய்வதங்கள் பன்னிருவர். தீர்த்த சிந்தாமணியில் பிதாமுதல் மூவரையும், அவரவர் பத்தினிகளையும், மாதாமகன் முதல் மூவரையும், அவரவர் பத்தினிகளையும், தனித்தனி கூறிப் பன்னிருவரெனக் காட்டப்பட் டிருக்கின்றன.

தீர்த்தச் சிராத்தம் நைமித்திகம், கயாச்சிராத்தம் நித்தியமென்பது மிருதிநூலார் மதம்.

மூன்று வர்க்கங்களாய பிண்டபாகி லேபபாகிகள் நால்வர்க்கும் தனித்தனி பாகசம்பந்த முடையரான விசுவதேவர்கள் நால்வரோடு தெய்வதங்கள் பதினாறென்பாரு முளர்.

பிதாமுதல் மூவர் பிண்டபாகிகளும், பிரபிதாமகனுடைய பிதாமுதல் மூவர் லேபபாகிகளும், மாதா மகன் முதல்

மூவர் பிண்டபாகிகளும், விருத்தப் பிரமாதா மகனுடைய பிதாமுதல் மூவர் லேபபாகிகளுமாவர். அதனால் அவரவர் பாகசம்ரக்ஷகரான விசுவதேவர்களும் நால்வரெனப்பட்டனர். விசுவதேவர் - தேவச்சாதியரில் ஓர் குழு.

நிகமோத்தியில் கயாச்சிராத்தத்தும் மாளயத்தும் விருத்திச் சிராத்தத்தும் அங்வட்டகையினும் தெய்வதங்கள் பன்னிரண்டெனக் கூறப்பட்டன. அதனாற் கயாபத்ததி வியாக்கியானத்தும் பதினாறென வரையறுக்கப்பட்டன.

அங்வட்டகையாவது:—மார்கழி, தை, மாசி, பங்குனி இந்நான்கு மாசங்களில் கிருட்ணபக்ஷத்துச் சப்தமி, அட்டமி, நவமி மூன்றினும் அடுத்தடுத்துத் தனித்தனி செய்வது.

கயாவில் தீர்த்த நிமித்தமாகப் பல்க்கு நதியில் ஓர்தீர்த்தச் சிராத்தஞ்செய்து, மேல் பிரேதசிலையினும் பல்க்கு முதலிய தீர்த்தங்களினும் பதினாறு தெய்வதங்களையுடைய கயாச்சிராத்தஞ் செய்யவேண்டும்.

தீர்த்தச் சிராத்தம் வேறு கயாச்சிராத்தம் வேறென்பது, தீர்த்த சிந்தாமணியில், கயாவை யடைந்ததன்மேல் அருக்கியம் ஆவாகனமில்லாத நிமித்தச் சிராத்தஞ் செய்கவென்றும், பின் பிரேதசிலை முதலிய விடங்களில் பார்வணமே செய்கவென்றும், முன்போல விசேடணமின்றிக் கூறப்பட்டதனால் வேறென்பதும், அருக்கியம் ஆவாகணம் முதலிய கிரியைகள் எல்லா மிதற்குண்டென்பதும் பெற்றாம்.

கயாவில் நிமித்தமாய்ச் செய்வதும், வேறிடங்களில் நிமித்தமாய்ச் செய்வதும், காலவிசேடங்களிற் செய்வதும், குருக்ஷேத்திரத்தில் சரஸ்வதி முதலிய தீர்த்தங்கடோறுஞ் செய்வதும் தீர்த்தச் சிராத்தமேயாம்.

நைமிசத்தில் நைமிசப் பிரயாகையில் வபனமும், சக்ர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானமும், நைமிசகயாவில் பிண்டமும், செய்ய வேண்டும்.

குருக்ஷேத்திரமும், நைமிசமும், பிதிர்ச்சிராத்தத்திற்கு முக்கியமாதல்பற்றி, அங்கு யாத்திரைசெய்வோரால் நாடோறுந் தனித்தனி சிராத்தஞ் செய்யப்படும். அதுவும் தீர்த்தச் சிராத்தமே யென்பதுதோன்ற, அவை வேறுகூறப்பட்டன.

சிராத்தத்தில், மந்திர செபக்கிரமத்தில், பாரதீயசெபத்தில், குருக்ஷேத்திரப் பிராமணர்கட்குத் தோத்திரஞ் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீகாமிகத்து,பிராமணர்க்கு அக்கினி முதலிய சாதனங்களில்லாவிடத்தும், கிரகணம் தீர்த்தச் சிராத்தமிவைகளினும், ஆமச் சிராத்தஞ் செய்கவென விதிக்குமுகத்தால், தீர்த்தச்சிராத்தமும், சிராத்தபலன்கூறி, கயாவில்செய்யுஞ் சிராத்தம், அநந்த பலத்தைத் தருமென விதிக்குமுகத்தால் கயாச்சிராத்தமுமாகிய இவ்விரண்டுங் கூறப்பட்டன.

பிதாமுதலிய பிதிரரை நல்லுலகடையச் செய்யும் பிரத்தையுடைய புத்திரன், குருக்ஷேத்திரதானமும், காசிமரணமும், பிரயாகைமுண்டனமும், பிரமஞானமுமாகிய விந்நான்கும் தன் பிரயோசனங்களாதலால், பிதிரர்கள் பிரயோசனத்தின்பொருட்டு நவாரண்ணியங்களுட் சிறந்த தேறகாரண்ணியமென்றும், பிரமாரண்ணியமென்றும், தன்மிபிருட்டமென்றுஞ் சொல்லப்படும் கயாவை அடையவேண்டும்.

அப்புத்திரன் இருபத்தொரு குலத்தையும் நல்லுலகடையச் செய்கின்றான். அவன் அப்பிதிர்க்குரிமையுடையனாதல்,

"தம்பொருளென்பதம்மக்களவர்பொரு
டக்தம் வினையான்வரும்."

என்னுந் திருக்குறளானும் பகிரதச் சக்ரவர்த்தியின் சரிதத்தானுமறிக.

இத்திருக்குறளில் தம் புதல்வரைக் தம்பொருளென்றும், அவரன்னராதற்கு அப்புதல்வர் பொருள், தந்தை,தாயராகிய தம்மைநோக்கி, அவர்செய்யும் நல்வினையால் தம்பால் வருதலி னென வதுவுங்கூறப்பட்டது. அவர்பால் வருதலாவது:—புண் ணியமிகுதியாற் றேவராயும், பாவமிகுதியால் நிரயராயும், சுவ ர்க்க நிரயங்களின் முறையே இன்பதுன்ப நுகருங்காலும் அவை யநுபவித்துத் தொலைந்தவழி ஆண்டு உயர்வுதாழ்விற் குக் காரணமாய்ச் சேடித்த வினைவழியாயேனும் முற்செய்த இருவினை வழியாயேனும் பூமியில் பிராமணர் முதலிய உயர் ந்த யோநிகளினும் பிறந்திருக்குங்காலும், அப்புத்திரர் செய் யுந் தர்ப்பணம், சிராத்தம் பிண்டம் முதலியவற்றைச் சந்திர மண்டலத்தின் கண்ணுளராய தேவச்சாதியரேற்று, நிரயத் தும் அவர் பிறந்திருக்கும் யோநிகளினுங் கொடுப்பரென மிருதிபுராணங் கூறியவழி வருதலாம்.

இருபத்தொரு குலமன்றி தந்தை, தாய், மனையாள் சகோ தரி, புத்திரிகணவன், பிதாவின் சகோதரி, மாதாவின் சகோதரி என்னு மெழுவர் கோத்திரங்களும் இவ்வெழுகோத்திரங்க ளுள் தந்தைவழியில் இருபதுகுலமும், தாய்வழியில் இருபது குலமும், மனையாள் வழியில் பதினாறுகுலமும், சகோதரி வழியில் பன்னிரண்டுகுலமும், புத்திரிகணவன்வழியில் பதி னொருகுலமும், பிதாவின் சகோதரிவழியில் பத்துக்குலமும், மாதாவின் சகோதரிவழியில் எட்டுக்குலமும் ஆகிய நூற்றொரு குலமும் நல்லுலகடைகின்றனவென வாயுபுராணத்திற் கூறப் படும்.

மரித்த காலாதாளினும், ஐந்தாநாளினும், ஒன்பதாநாளினும் செய்யும் நவச்சிராத்தமும், பதினொராநாளினும், காற்பத்தைந்தாநாளினும், ஆறுமாசத்தும், வருடமுடிவினும் செய்யும் ஏகோத்திட்டங்களும், மாசமுடிவிற் செய்யு மாசிகங்களும், பிரதிதினஞ்செய்யும் சோதகும்பங்களும், வெவ்வேறு செய்து வருடாந்தத்திற் சபிண்டீகரணஞ்செய்பவன் அவ்வருடத்தில் தீர்த்தச்சிராத்தம், கயாச்சிராத்தம், மாளயமிவை செய்பலாகாவெனக்காருட புராணத்தும் மிருதிகளினும் கூறுதலால் தீர்த்தச்சிராத்த கயாச்சிராத்தங்கள் செய்யலாகாது.

ஸ்ரீகாமிகத்தில், நவச்சிராத்தம், திரயோதசி, மகநக்ஷத்திரம், இவைகளிற் செய்யின் புத்திரநாசத்தைப் பண்ணுமென்றும், நந்தை, சதுர்த்தசி, சன்மத்திரயம் இவைகளில் நவச்சிராத்தம் பண்ணலாகாதென்றும் கூறப்படும்.

பன்னிரண்டாநாளில் சபிண்டீகரணஞ் செய்தவன் அம்மூன்று சிராத்தமுஞ் செய்யலாம்.

கயாச்சிராத்தம், அதிமாசம், சன்மநக்ஷத்திரம், குரு சுக்கிரர்களது அத்தமனம், சிங்க ராசியில் வியாழ மிருக்குங்காலம் இவைகளிற் செய்யலாகாது.

தை, மாசி, பங்குனி, புரட்டாசி, மார்கழி இம்மாசங்களிலும், சந்திரசூரிய கிரகணங்களிலும், கயாவில் பிண்டமிடுதல் விசேடமெனப்படும்.

கயாச்சிராத்த மொருவனுக்கு, ஆயுள், சம்பத்து, புத்திரவிர்த்தி இவைகளைக் கொடுப்பதேயன்றி பிதிரர்களை நிரயத்தும், பிதிர்லோகத்தும், தேவருலகத்தும், நின்று எடுத்து அவரவர்க்கருகமான் மேலான உலகத்தை அடையச்செய்யும்.

மனையாளோடு யாத்திரைசெய்பவன், சிராத்தகாலத்துப் பிரமசரியமுடையனா யிருத்தல்வேண்டும்; புணர்தல் அதிக தோடத்திற் கிடமாதலின். தீர்த்தச் சிராத்தத்து மவ்வாறே.

பஞ்சக்குரோச விஸ்தீரணமான பிரமாரண்ணியத்து, கயாசிரம் ஒருகுரோசம்; அதில் பல்க்குநதியும் பிண்டமிடுதற்குரிய மகிமைபொருந்திய உருத்திரபதம், விட்டுணுபதம்,பிரமபதம், கசியபபதம், பஞ்சாக்கினிபதம், இந்திரபதம், அகஸ்தியபதம், இரேவபதம், கார்த்திகேயபதம், கௌஞ்சபதம், மாதங்கபதம், முதலிய பதங்களுமிருக்கின்றன. இவைகளிலெல்லாம் பிரேதசிலையில் சிராத்தஞ் செய்ததன்மேல் பிண்டமிட்டு அக்ஷய வடத்தும் பிண்டமிடவேண்டும்.

இவைகளுள் உருத்திரபதத்தில், ஸ்ரீராமர் தசரதரின் பொருட்டுப் பிண்டமிடுங்கால்,தசரதர் சுவர்க்கத்தினின்றுமிழிந்து அதைக் கைநீட்டிவாங்கி அதனால் திருப்தியடைந்து, நீ பூமியிலிருந்து பிராமணர்களையும்,பிரஜைகளையும்பரிபாலித்து, அயோத்தியில் வசிக்கும் எல்லாப்பிராணிகளுடனும் வைகுண்டபதம் அடைகவென்று அவர்க்கு ஆசிர்வதித்து, அவர் சுவர்க்கம்விட்டு உருத்திரலோக மடைந்தனரென்று மகாபாரதவசனங்காட்டி, நாகேசுரர் உருத்திரபாதத்துப் பிண்டவிசேடங்கூறினர். அத்தலத்து ஸ்ரீபிதாமகேசுரர், ஸ்ரீபிரபிதாமகேசுரர் முதலிய இலிங்கங்களும் கயாவைப் பாதுகாக்கின்ற ஆதிகதாதரராகிய ஸ்ரீவிட்டுணுமூர்த்தமும்இருக்கின்றன; அதனால் விட்டுணுபதமும் அதிக விசேடமுடையது: அதுவன்றி ஏனையபதங்களினும் பிண்டமிடல்வேண்டும். இப்பதங்களில் சந்நியாசிகளும், தண்டத்தால் பரிசித்துப் பிதிர்களை ஸ்மரணஞ் செய்வர். விட்டுணுபாதத்தில், புத்திரரில்லாதவர்கள் தயிர் அன்னத்தால் திலமின்றி ஆத்மபிண்டமுமிடுவர்.

கயாச்சிராத்தம் பிரமஹத்தியாதி மகா பாதகங்களைப் போக்குதலால் பதிதனுக்குச் சிராத்தமின்றாயினும், அவனுக்குரியர் பிண்டமிடலாமெனத் தீர்த்தசிராத்தமணியில் விதிக்கப்பட்டது. அப்பதிதராவார், குருபத்தினியைப் புணர்தல், சுராபானஞ்செய்தல் முதலிய மகாபாதகங்களால் பதிதரானவரென்று அந்நூலில் விதந்து கூறுதலா லிழிந்தமதத்திற் புக்குத் தாழ்வு அடைந்தவர்களன்றென்க.

ஜீவத்பிதாவை யுடையவன் கயாவில் பிதாவநுமதியின்றிச் சிராத்தஞ்செய்யப் போகலாகாது; பிதா அனுமதிப்படியேனும் மார்க்கவசத்தாலேனும் போவானாயின், எசமானுடைய பத்தினியென்று மாதாவுக்கு ஒரு ஏகோத்திட்டஞ் செய்து பின் பார்வணமுஞ் செய்யவேண்டும், அவ்விடத்து பிதிர்பத்தினியென்று செய்க என்பாருமுளர்; அன்னியர் அதை அயுக்தமென்பர்.

கயாவல்லாத தீர்த்தங்களில் மாதாவுக்கு ஒரு ஏகோத்திட்ட மாத்திரமேயன்றி மாதாமுதலியோர் பார்வணநியமமின்று.

கயாவில் மாதாவின் சிராத்தத்தில் பிதாமகி ஜீவிதளாயின் பிரபிதாமகிமுத லிருவர்க்குப் பார்வணமும், பிதாமகி, பிரபிதாமகி இருவரும் ஜீவிதராயின், அவர்மேலிருவர்க்குப் பார்வணமும். பிதாபார்வணத்தில் பிதாமகன் ஜீவிதனாயின் அவன்பிதா, பிதாமகனிவர்கட்குப் பார்வணமும், பிதாமகன் பிரபிதாமகன் இருவரும் ஜீவிதராயின் பிரபிதாமகன்பிதா, பிதாமகன் இவர்கட்குப் பார்வணமும் செய்யவேண்டும். மாதாமகன் பார்வணத்தில் பிரமாதாமகன், விருத்தப்பிரமாதாமகன் முதலியோர்க்கும் அப்படியே.

பிறன்பொருட்டுக் கூலிவாங்கிக்கொண்டு கயாவுக்குச் செல்கின்றவன் எசமானுடைய பிதிர்பார்வணங்கள் முன் செய்து, தன் பிதிர்பார்வணம் பின்செய்யவேண்டும்.

விதவை தன்னுடைய கணவன் பார்வணயாத்திரஞ் செய்யவேண்டும்.

மாமன் சிவிதனுயின், அவனுடையபிதா பிதாமகன் இவர்கட்குப் பார்வணமுண்டு. அவனுடைய மாதாமகன் முதலியோர்க்குப் பார்வணநியம மின்று.

பிதாமாதா இவர்கள் மரித்த திதி ஒன்ருகின் பார்வணமுமேகம், பிண்டமுமொன்று: திதிவேருயின் வேறு செய்ய வேண்டும். அநேக சாபத்தினிமாதா, பிதாவின் சகோதரர் இவர்கட்குப் பார்வணமுமேகம்; பிண்டமுமொன்று; அருக்கியம் வெவ்வேறு: சிலர் பிண்டமும் வேறென்பர்.

ஆசாரியன், குரு, சீடன், சகி, மாதுலன், ஞாதி, இவர்பத்தினி, புத்திரர், புத்திரி, சகோதரி, தன் வம்சத்திலுள்ளவர்கள் இவர்கட்கெல்லாம் கயாவில் பிண்ட முண்டு. முட்டியினளவும், குக்குடாண்டத்தினளவும், நெல்லிக்காயினளவுமெனப் பிண்டபரிமாணங் கூறப்படும்.

சைவர்கள் வைதிகதாந்திரிக வல்லவரான ஒருசிவாசாரியரைக்கூட யாத்திரை செய்வித்து, சிராத்தபத்ததி முதலிய விதிப்படி, தீர்த்தச்சிராத்தம், கயாச்சிராத்தஞ் செய்யவேண்டும். அதுவன்றி அபிடேகமுடையரும், நிருவாணதீக்கையுடையரும், விசிட்டசமயியும், வடமொழி உணர்ச்சி வல்லராகின் அவர் அவ்விதிகளைத் தாந்தெரிந்துகொண்டு, தீர்த்தவாசிகளாகிய பிராமணர்களை நியமித்துத் தாமே மந்திரங்கள் சொல்லிச் செய்யவேண்டும். விசேடபிதிரர் தர்ப்பணத்தில் கூறப்பட்டனர்.

சமயிக்கு விசுவதேவர், கந்தி, மகாகாளர்; திருவாணநிட்சிதர்க்கு அகந்தர், உருத்திரர்; வைதிகயதிர்கள் கவ்வியர், வடவானலாதிகள்; வசுருத்திராதித்தர்களுமாம்.

சிராத்தவிதிதநிடேத பதார்த்தங்கள்.

வாயுபுராண முதலியவற்றில், வாழைக்காய், பாகற்காய், பூசினிக்காய், சுண்டைக்காய், முள்ளுக்கத்தரி, முன்னைக்கீரை, புரண்டை, காரை, சேப்பங்கிழங்கு, வள்ளிக்கிழங்கு, கருணைக்கிழங்கு, நெல்லிக்காய், விளங்காய், கொத்தவரைக்காய், கொத்தமல்லி, வில்வக்காய், இலந்தைக்காய், மாங்காய், தும்பைக்கீரை, வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம், மாதளம்பழம், பேரீச்சம்பழம், கொடிமுந்திரிப்பழம், நார்த்தம்பழம், சர்க்கரை, சயிந்தவலவணம், பசுவின்பால், பசுவின் தயிர், பசுவின்நெய், கடுகு, மிளகு, துவரை, உழுந்து, எள்ளு, யவை, கோதுமை, பாசுப்பயறு, பிரியங்கு, சம்பா அரிசி இவை சிராத்தவஸ்துவென வங்கீகரிக்கப்படும்.

நீற்றுப்பூசினிக்காய், சுரைக்காய், முருங்கைக்காய், பீர்க்கங்காய், கத்தரிக்காய், முள்ளங்கிக்கிழங்கு, உருளைக்கிழங்கு, வற்றல்கள், பெருங்காயம், கடைந்தமோர், பிண்ணாக்கு, சிகப்புக்கீரைத்தண்டு, மிளகாய், உள்ளி, வெள்ளுள்ளி, புடலங்காய், மொர்ச்சைக்காய், கொம்புப் பயற்றங்காய், எருமைப்பால், ஆட்டுப்பால், கைமலங்கறந்தபால், சிவப்பரிசி, எக்கியத்திற்கு அருகமல்லாத வரகுமுதலிய கிருட்டிணதானியங்கள், சோளம், இவை சிராத்த வஸ்துவல்லவென விலக்கப்படும். பெருங்காயம், புடலங்காய் சிலர் நிடேதமன்றென்பர்.

பிதிர்பூசைக்கு வில்வபத்திரம், எருக்கம்பூ, மந்தாரைப்பூ, அகருதூமம் இவை ஆகாவெனவும்;துளசி, தாமரைப்பூ கையாந்தகரை, மருக்கொழுந்து, மல்லிகைப்பூ, எட்பூ, சண்பகப்பூ, பச்சைக்கற்பூரங் கஸ்தூரி சேர்த்தரைத்த வெளுத்தசந்தனம, அகருமுதலிய சேர்ந்த தூமம், இவை ஆமென்றுங் கூறுவர்,

---

நிடேதசேம்.

மலநாற்றம், புழு முதலிய இல்லாத சுத்த தேசங்களில் சிராத்தஞ் செய்யவேண்டும். அவற்றினும் காகம், பன்றி, நாய், பூனை, கோழி, பூப்புடையவள், அலிமகனிருக்குமிடம், அன்னியன்வீடு இவைகள் சிராத்தஞ் செய்தற்குரிய விடமல்ல.

பன்றி அன்னவாசனையைக் கிரகிக்கிறதினாலும், நாய், பூனை, பூப்புடையவள் பரிசமாகாமையினாலும், கோழி இறகு உதிர்த்தலினாலும், அலிமகன்சாயை படுதலினாலும், அன்னியன்வீடு அப்பூமிக்குரிய பிதிரர்களால் சிராத்தம் கிருகிக்கப்படுதலினாலும், ஆகாவென சிராத்த சந்திரிகையில் கூறப்பட்டன.

அன்னியன் வீட்டில் சிராத்தஞ்செய்யின் அதற்குப்பரிகாரமாக, பிதிர்பாத்திரத்தில் சிறிதன்னமெடுத்து, அப்பிதிரர்பொருட்டுத் தத்தஞ்செய்யுமுன் பூமியி லிடவேண்டும்: அல்லது அதற்குரியார்க்கு மூலியங்கொடுத்தல் வேண்டுமென்று பிரமபுராணத்துக் கூறப்படும்.

கயாவில் கயாப்பிராமணர்கள் அப்பூமிக்குரியராதலில், அவர்க்கு ஆதித்தியஞ்செய்து, தக்ஷிணை கொடுக்க வேண்டும்.

தானம்.

சிராத்தாநந்தரம் பிண்டமிட்டு அன்னதானம், சுவர்ன்னதானம், கோதானம், பூதானம்முதலிய தானங்கள் சக்தியளவு செய்யவேண்டும். கங்கை, யமுனை, நருமதை, கிருட்டிணை, துங்கபத்திரை, சரஸ்வதி, கோதாவரி, சந்திரபாகை முதலிய திவ்விய நதிகளினும், திரிவேணி, கிருட்டிணைசங்கமம் முதலிய நதிசங்கமங்களினும், புட்கரம், சக்கரதீர்த்தம், திரிசந்தி முதலிய தடாகதீர்த்தங்களினும், சேதுமுதலிய சமுத்திரதீர்த்தங்களினும், சப்தகோதாவரி, கங்காசாகரம், முதலிய சமுத்திரசங்கமங்களினும் இவ்விதி செய்யவேண்டும்.

திரும்பவிடுபுகுங்கால் வபனம், கிருதச்சிராத்தம்இவை சமீபமான வேறிடத்திருந்து செய்து, அங்குப்பிராமணபோசனஞ் செய்வித்து, நல்லதினத்திற் புகவேண்டும்.

கயாவரலாறு.

கயாவில் எல்லாத்தீர்த்தங்களும், எல்லா மூர்த்திகளது பதங்களும், அப்பதங்களில் பரிசித்தல் பிண்டமிடுதல் இவைகளால் பாவநீக்கமும், பிதிரர்க்கு நல்லுலகும், வருதற்குக்காரணம், சுவேதவராககற்பத்தில் பிரமனானவர் தாவரசங்கமங்களைச் சிருட்டிக்குங்கால்அசுரர்சிருட்டியில், கயாசுரனையுஞ்சிரு

ட்டித்தனர். அவன் நெடுங்காலம் கோலாகலகிரியில், உசுவாச
நிசுவாசமின்றி வாயுவைவென்று தபசுசெய்தான். அவனுக்கு
திரிமூர்த்திகளும்,தேவர்களும் பிரசன்னராய் எல்லாத்தருமங்
களினும், யக்ஞாதிகளினும், தீர்த்தங்களினும், பருவதங்களி
னும் நானதிகபரிசுத்தனாருகவென, அவன் கேட்டவரத்தைக்
கொடுத்தனர்.அதனால்அவனைப்பார்த்த யாரும்,அதிகபுண்ணி
யராய்ச் சுவர்க்கமடைந்தனர். அக்காலத்து, பிரமா ஓர் யாகஞ்
செய்யப் பரிசுத்தமான தேசத்தை விசாரித்து, அவன்அதிக
பரிசுத்த வஸ்துவா யிருத்தலின், அவனையடைந்து, உன்னு
டைய சரீரத்தில் நான் யாகசாலைசெய்து யக்ஞஞ்செய்கின்றே
ன், நீ அதனைக் கொடுவென்றுகேட்க, அவனதற்குடன் பட்
டுக் கோலாகலகிரியில் நிருதிதிக்கில் சிரசைவைத்துத் தென்
றிக்கிற் காலைநீட்டிப் பூமியிற் படுத்தான். அப்பொழுது பிர
மா யாகவஸ்துக்களையும், ஓதா, அத்துவர்யு இருத்து விக்குக
ளாக, காசிபாதிமுனிவர்களையும் சிருட்டித்து, அவன் சிரத்
திற்செய்யும் யாகசாலையில் யக்ஞஞ் செய்வித்தனர். அவனு
டைய சிரசு அப்பொழுது அசைந்தது; அதைக் கண்ட
பிரமன் தன்மவிருடியின் புத்திரியாயும் மரீசியின் பத்தினி
யாயும் இருந்த அதிகதபசையுடைய பதிவிரதையான தன்மி
தன் கணவன் சிலையாருகவென இட்டசாபம் அதிககாலம்
தவஞ்செய்தும் அது நிவர்த்திக்கபடாமையால், அச்சாப
வழி பரிசுத்தமான தீர்த்தங்களும் தேவர்களும் இருக்கும்
படியான சிலையாய் இருக்கவரம்பெற்று அவ்வாறான சிலை
யாயினள்; அத்தன்மிசிலையை அவன் சிரசு சலியாதிருக்கவை
க்கும்படி எமதன்மனுக்கு ஆக்ஞாபித்தனர். சத்தியலோகத்தி
ருந்த அச்சிலையை அவர் அநுமதிப்படி எமதன்மராசன்
கொண்டுவந்து சிரசு சலியாதிருக்கும்படிவைத்தனன்.இச்சிலை
யில் பிரமாமுதலிய தேவர்களும், ஸ்ரீவிட்டுணு, பிரபிதாமகர்,
பல்க்கீசர், கேதாரேசர், கடகேசுரா, கசரூ விருயகர். சுப்பிர

மண்ணிபரிவர்களும், காயத்திரி, சாவித்திரி, சரஸ்வதி யிவர்களும், அகத்தியர் முதலியோரும், பாதம்வைத்தனர். அப்பொழுது கயாசுரன் யான் கேட்கும் வரங்கொடுத்தால் சலியாதிருக்கின்றேனெனக் கூறினன். அதற் கவருடன்பட்டு அப்பொழுது நட்சத்திரமும் பூமியுமிருக்குமளவும், பிரமா, விட்டுணு, மகேசுரர்களும், தேவர்களும், சருவதீர்த்தங்களுமிச்சிலையிலிருக்கவேண்டுமென்றும், இதைப் பரிசித்தவரது பாவம் போகவேண்டுமென்றும், பிண்டமிட்டவரது பிதிர்க்கள் நல்லுலகடைய வேண்டுமென்றும், வரங் கேட்டனன். அவ்வாறு அவர்கள் அவன் கேட்ட வரத்தைக் கொடுத்தனர். அதனால் அக்கயாவில் எல்லா மூர்த்திகளது பாதங்களும் எல்லாத் தீர்த்தங்களு மிருக்கின்றனவென்று வாயுபுராணத்துக் கூறப்படும்.

ஒருவன் செய்யும் புண்ணியகன்மம் உற்சற்கவிதியினால் தன்னையேயடையவேண்டும். அங்ஙனமாகாமல் அன்னியரான பிதிர்க்களை எவ்வாறடையுமெனின், நன்குசொன்னாய்; அவ்வதிருட்டம் அபவாதவிதியால், உத்தேசித்துச் செய்யுஞ் சம்பந்தத்தால் அப்பிதிரரையடையுமென்க. அதிருட்டம் அவரையடையுங்கால் அவர்க்கு நல்லுலகேயன்றிச் செய்வோனுக்கும் புத்திரவிருத்தி முதலியன கயாச்சிராத்தத்தாலாதலெவ்வாறெனின், அவர் திருப்தியடைந்தவழி வருகின்றனவாதலின் ஆசங்கையின்று: இஃதீண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

தலயாத்திரைப் போதவிதி.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ காசி மான்மியம்.

சூக்குமரூபம்.

உலகின்கண்வாழு மனவுணர்வுடைய மக்களுட் சிறந்தார்க்கு, கன்மநாசம் பிறந்து, வீடடைதற்கு முக்கியசாதனமெனச் சுருதியானும், அதன்வழித்தாய மிருதிபுராணங்களானும், வகுக்கப்படும் தபம், செபம், சற்பாத்திரதானம், யாகம், தீர்த்தயாத்திரை என்பவைகளோடு ஒன்றாய், ஏனைய தீர்த்தங்களிற் செய்யும் பாவங்கட்குப் பரிகாரமாயும், அரிதிற் சாதிக்குஞ் சாதனங்கள் போலாகாது, புண்ணியக்குறைவான இக்கலியுகத்தும், நியமவானுக்கு சுலபசாத்தியமாக வீடடையச் செய்யும், ஸ்ரீகாசிச்சொரூபம், சூக்குமரூபமென்றுந் தூலரூபமென்று மிருவகைப்படும். சூக்குமரூபம், ஆதிதெய்விகமென்றும், தூலரூபம், ஆதிபௌதிகமென்றும், விராட்புருடனுக்குப் புருவமத்தியமென்றும் பெயர்பெறும்.

அவற்றுள்:—சூக்குமரூபம், அப்பிராகிருதமாயும், பிரமாவினாற் சிருட்டிக்கப் படாததாயும், சிவபிரானால் ஆதிசிருட்டியிற் சிருட்டிக்கப்பட்டதாயும், விராட்டு ரூபங்களைத் தரிப்பதாயும், பரமசிவனது ஆக்ஞையினால், பிரளயத்தில் அழிவில்லாததாயு மிருக்கின்ற, கிரியாசத்தி ரூபமென்று சொல்லப்படும். அந்தக்கிரியாசத்தி பீடத்தில் சூக்குமசோதி லிங்கயாகச் சிவபிரான் நீங்காதிருப்பர்.

காசிகாண்டத்தில், காசியானது திரிசூலத்தின் முனையிலிருக்கின்றது, அழிவில்லாதது, நின்மலமானதென்பதனால்

சூக்குமரூப முண்டென்பதும்; அதற்கழியாமை முதலிய குணங்களும்; இக்காசி ஈசரனது சக்தி என்பதனுல் சக்திரூபமாதலும்; அது விராட்டு ரூபத்தைதயும் தரிக்குங் கிரியாசத்தி என்பது ஆயிரமுகங்களை யுடையதாயும், ஆயிரங்கண்களை யுடையதாயும், விராட்டு ரூபத்தைதத் தரிப்பதாயு மிருக்கின்ற, திவ்வியரூபமான காசியைத் தியானிக்கவென, குண கற்பனரூபவடிவங்கூறும் சிவரகசியவசனத்தாலும் பெறப்பட்டன.

இனிப்பிரமாவின் ஆயிரம் சதுர்யுகஞ்சேர்ந்த பகல்நீங்கிய இரவில், எல்லாப்பூமியும், புவலோகமும், சுவலோகமும், கற்பாந்த வெள்ளத்தால், மூடப்பட்டு முழுகியிருக்குங் காலத்துச் சிவபெருமான் தனது சமவேத சத்தியோடு, சகளத் திருமேனி தாங்கி, விமானத்தில் தேவியாரோடு சரிக்கும்போது, எல்லாவஸ்துக்களுஞ் சலத்தில் முழுகியிருப்பதையும், இக்காசி மூழுகாது சக்கிராகாரமாய்ச் சோதிரூபமாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதையும், உமாதேவியாருக்குக் காட்டி, இந்தச்சோதி உன்னுடையசொரூபம், அதிற்சூக்கும ரூபமாய் விளங்குகின்ற லிங்கமூர்த்தி யென்னுடைய சொரூபம் இதனைப் பாரென்றுகூறும் காசிகாண்ட வசனத்தாலும்; பிரமவைவர்த்தத்தில், எல்லாப்பூமியுஞ் சலத்திலமுழ்ந்த, சக்கிராகாரமாயிருக்கிற தேஜசு ஒன்று ஜலத்திலமுழ்ந்தாது ஆகாசத்திற் காணப்படுகிறது; அதன்மேல் மேலான லிங்க ரூபமான சோதி காணப்படுகிறது; இது யாதென்று இருடிகள் வினவ, அது சதாசிவரானவ ரெங்களை யிரட்சிக்கும் பொருட்டுப் பாதாளமுதல் வை குண்டத்தின் மேலும் வியாபித்து லிங்கமூர்த்தியாயிருக்கின்ருர். இந்தப்பூமி சடமாதலினுல் சலத்திலமிழ்ந்து விட்டதென்று அவர்களுக்குத்தரமாக விட்டுணு கூறும் வசனத்தாலும்; பதுமபுராணத்து, பரத்துவாசமுனிவர், காசியில்நின்றும் சத்துருக்களால் பீடிக்கப்பட்டுத் தன்னை

யடைந்த திவோதாசனுக்கு நீ சிவகணநாதனுக்கு அபராதஞ் செய்தமையால், காசிராச்சியத்தை யிழந்துவிட்டாய்; காசியில் சிவகணங்களையே சேவிக்கவேண்டுமென்று, காசிச்சொரூபம் நிர்க்குணமாயும், நிர்விகாரமாயும், இடையீடின்றியுமிருக்கின்ற பரப்பிரமமே இந்தக்ஷேத்திரரூபமாக விருக்கின்றதெனக் கூறும் வசனத்தானும், அச்சூக்குமரூப மழியாத ஞானமயமான லிங்கமுங் கிரியாமயமான பீடமுமுடைய சோதிலிங்கமென்பது பெறப்பட்ட துணர்க.

சூக்குமரூபமாயுந் தூலரூபமாயு மோர்காலத் திரண்டுரூபமாதல், சிவபிரானுக் கெவ்வாறுமெனில், அவர்வாக்குமனங்களைக் கடந்த நிரவதிகமகிமை யுடையராதலால், அநுக்கிரகத்தின்பொருட் டோர்காலத் திரண்டுரூபமா யிருத்தலிற் குறைபாடிலராதலின் ஆசங்கையின்று: இதனாலவர்க்குச் சகளத்திருமேனியாகிய தூல்ரூபமுஞ் சகளநிட்களத் திருமேனியாகிய தூலரூபமுஞ் சகளநிட்களத் திருமேனியாகியசூக்குமரூபமும், இவையிற்றிற் கதிட்டானமான பரரூபமு முண்டென்பது பெற்றாம். இது சைவபுராண வாயவ்வியசம்மிதையினுங் கூறப்படும்.

தூலரூபம்.

தூலரூபம், மத்திமேசுரமுதல் தேகளிவிநாயக பரியந்தம், நாலுதிக்கிலுஞ் சக்கிராகிருதியாய்ச் சூத்திரம்பிடித்தாலதிலுண்டாகிய இரேகையி னடுவிடமாம். இது நாலுதிக்கினும் இரண்டரை யிரண்டரைக் குரோசமாய், பஞ்சக்குரோச பரிமாணமுடைத்து. ஓரிடத்து மத்திமேசுரம் முதல், நாலுதிக்கினும் ஐந்தைந்து குரோசமெனக் கூறப்பட்டதேயெனின்,

அது * ஆயிரத்தநுக்கொண்ட குரோசமாதலின் முற்கூறியதனோடு மாறுபடுதலின்று.

கிருதயுகமுதல் நாலு யுகத்துக்கும் முறையே சக்கரம், தோத்தட்டு, சங்கம், தநுசு இவைகள்போல ஆக்ருதியுடைய தூலரூபத்தைச் சூக்குமரூபம் அதிட்டித்து அபேதமாயிருக்குமாதலின் இக்காசி யெல்லாத்தேவதைகளுக்கும், எல்லாக்கணங்களுக்கும், வாசமாய்த்தன்னுள் பரிக்கின்ற மனுடர், மிருகம், பசு, பட்சி, தாவரம் முதலிய எல்லாப் பிராணிகட்கும் முத்தித்தான மெனப்படும்.

இதற்குள் தேவர்கள், இருடிகள்: கணங்கள், மனுடர்கள், சித்தர்களாகிய இவர்களாற் பூசிக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த இலிங்கங்களும், ஸ்ரீவிராகமத்தும், காசி காண்டத்தில் க்ஷேத்திரவனனுரைத்த அத்தியாயத்து, சேனியற்பிரமுரைத்த அத்தியாயத்துங்கூறப்படுங் கேதாரம், மல்லிகார்ச்சுனம், கோகர்ணமுதலிய ஸ்தலங்களிலுள்ள சுவாயம்புவலிங்கங்களும், ஆதிலிங்கமாகிய விசுவேசுரரைச் சூழ்ந் திவ்வெல்லைக்கு ளிருக்கின்றன.

கேதாரமுதலிய ஸ்தலங்களிலுள்ள சுவாயம்புவலிங்கங்கள், ஒவ்வொருகாரணத்தா லித்தலத்தில், வந்திருக்கின்றன வென்பது மேற்கூறிய அத்தியாயங்களி லொருவாறு விளங்கும்.

இன்னும் இதனுட்பகுப்பாய், வாரணசியென்றும், அவிமுக்தமென்றும், அந்தர்க்கிரகமென்றும் தூலபரிமாணவெல்லைகள் மூன்றுள.

* ௧௨௦௦ - தநு. கவ - மயில். ஒருகுரோசம் ௨௦௦௦ - தநு ௨-ஒ - மயில் ஒரு குரோசம் என்று வழங்குவர்.

அவற்றுள் வாராணசி, கிழக்கு மேற்கில் இரண்டேமுக்கால் குரோசமும், தெற்கு வடக்கில் ஒன்றரைக் குரோசமும், கிழக்கில் கங்கையும், பாசபாணி விநாயகரும், தெற்கில் அசியும், வடக்கில் வருணையும் ஆகிய நான்கெல்லையையுடையதென்றும்;

அவிமுக்தம், கிழக்கில் அட்டகாசமும், தெற்கில் பூததாத்திரீசமும், மேற்கில் கோகர்ணேசுரமும், வடக்கில் கண்டகர்ணேசுரமும் ஆகிய நான்கெல்லை யுடைத்தாய், விசுவேசுரருக்கு நாலுதிக்கினும், அருநாறு தநுக்கொண்ட தென்றும்;

அந்தர்க்கிரகம், கிழக்கில் மணிகர்ணேசமும், தெற்கில் பிரமேசமும், மேற்கில் கோகர்ணேசமும், வடக்கில் பாரபூதேசமும் ஆகிய நான்கெல்லையை யுடையதென்றும் கூறப்படும்.

இன்னுஞ் சிலவிகற்பமாக ஸ்ரீகாசிக்ஷேத்திரத்தின் கீழ்பாகத்திற் கங்கை உத்தரவாகினியாய், க்ஷேத்திரமத்தியத்தில் வருதலால், அவிமுக்தம் அந்தர்க்கிரகமென்னு மிரண்டற்குங் கங்காமத்தியமளவு மெல்லைக ளுண்டென்றும்; அவிமுக்தத்திற்கு மத்திமேசுரமுதல் நாலுதிக்கிலும் நான்கு குரோசமாய்ச் சதுரத்தில் ஒருகுரோசவெல்லை யுண்டென்றும்; காசிக்குள் வாராணசியும், அதற்குள் அவிமுக்தமு மிருத்தலால் மணிகர்ணிகா விசிட்ட கங்கையினுடைய கிழக்கு மத்தியப் பிரதேசத்தில் அவிமுக்த ஸ்தானத்தில் அந்தர்க்கிரக வெல்லை யிருக்கின்றனவென்றும் அங்கு க்ஷேத்திரசதுட்டய மரணப் பிரயோசன முண்டென்றும் கூறுவாருமுளர்.

இவ்வெல்லைகள் காலவேறுபாட்டாற் சில பிறழ்ந்திருக்கலாம்.

காசிமுதலியபெயருமதன்காரணமும்.

காசியென்றும், வாராணசியென்றும், அவிமுக்தமென்றும், ஆநந்தவனமென்றும், உருத்திரவாசமென்றும், மாமசானமென்றும், கௌரி முகமென்றும் இத்தலத்திற்கு ஏழு பெயர்கள் உள்ளன.

அவற்றின் காரணம்:—எதனிடத்துப் பரமாத்மரூபமாகிய தேஜசு பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ, அது காசியென்றும்; வருணை, அசியென்னுமிரண்டு நதிக்கிடையிலிருத்தலால், வாராணசியென்றும்; சிவபிரானுரிக்த க்ஷேத்திரத்தை நீங்க இஷ்டமில்லாமல் நீங்கியும் நீங்காமலொரு லிங்கரூபத்தில் மறைந்திருத்தலான் அவிமுக்தமென்றும்; சிவபிரானுக்கு ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற சத்திரூபமாதலினாலும், விருட்சகாலத் தங்குரம்போல், ஆநந்தத்தா லனேக லிங்கங்களுதித்திருத்தலினாலும் ஆநந்தவனமென்றும்; கிழக்கு முதலிய நாலு திக்குகளி லனேக உருத்திரர்கள் வசித்திருத்தலினாலும் காசியிலிருக்கின்ற பிராணிகள் உருத்திரரூபமாயிருத்தலினாலும், உருத்திரவாசமென்றும்; பிரமாண்ட முதலிய காரியப்பிரபஞ்சங்க ளொடுங்கு மிடமாதலில், மாமசானமென்றும்; காஞ்சிமுதலிய சக்திபீடங்களுள் காசிமுகபீடமாதலால் கௌரிமுக மென்றும் கூறப்படும்.

சக்திபீடங்களின் காரணம்:—சிவாபராதஞ் செய்த தக்கன் புத்திரியாயிருத்தல் கூடாதென்று, மந்திரகலா மயமான திருமேனியை நீக்கி, உமாதேவியார் அத்திருமேனியின் முகம் முதலிய அங்கங்களைக் காசி, சுவாலாமுகி, யமகூடம், காஞ்சி முதலிய தேசங்களி லிடும்படியாக ஆக்ஞாபித்ததனால், அவ்வங்கங்கள் சேர்ந்த ஸ்தலங்கள் சிவசக்திக்குப் பீடங்களாயினவென்று தேவிபாகவதத்திற் கூறப்பட்டது.

காசியைச் சிவபிரான் நீங்கியும், நீங்காமலிருந்தமை; திவோதாஸனுக்குக் காசியை விட்டுநீங்கி யிருக்கிறதாக வரங்கொடுத்து, மந்தரமலையை அடைந்த காலத்துக் காசிக்ஷேத்திரம் நெடுங்காலம் நீக்கப்பட்டதா யிருந்தும், அத்தலத்திலொரு லிங்கரூபமாய் மறைந்திருந்தா ரென்பது காசிகாண்டத்திற் கூறப்படும். பிரபஞ்ச மொடுங்குமிடமாகிய மாமசானத்து மூதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் ஒருவரேயழிவின்றி நிலைபெற்று வசிப்பர். அதனாலவர்க்குச் சுடலையாடியென்று பெயர்.

காசிநாமோச்சாரணபலன்.

பரமேசுவரனுடைய நாமங்களை யுச்சரித்தால் அது பாவங்களைப்போக்கி, முத்தியின்பத்தைக் கொடுப்பதுபோலக், காசிக்ஷேத்திரத்தினுடைய நாமங்களை உச்சரித்தலும் யமவாதனையைநீக்கிச் சற்கதிக்கேதுவாகின்றது.

காசியென்கின்ற இரண்டக்ஷரங்களை ஸ்மரிக்கின்றவன் சிவலோகத்தை யடைகிறானென்று பதுமபுராணத்தும், எவனொருவன் காசி காசியென்று இரண்டுதரமாவது மூன்றுதரமாவது செபிக்கின்றானோ, அவன் மிகுந்த பரிசுத்தனாகின்றானென்றும், காசி, வாராணசி, உருத்திரவாசமென்னும் நாமங்கள் எவன் முகத்தினின்றும் வெளிப்படுகின்றனவோ அவனை யமனடைய மாட்டானென்றும் காந்தத்துங் கூறப்பட்டன.

இன்னும் பரமசிவ பரியாய துல்லியமாகிய காசியென்னுமிரண்டக்ஷரத்தை, நரகமடைந்தானொருவன் உச்சரித்துத் தானனுபவிக்கும் நிரையத்துன்பத்தி னின்றும், நீங்கினு

னென்றேரிதிகாசம் காசிரகசியத்தும்; மதுராநகரத்திருந்த யாஜுகியென்னும் பிராமணனது புத்திரன் கிரிசனென்பவன் தன்மனென்னும் பிராமணனிடத்தில், சாங்கமாக வேதாத்தியயனஞ் செய்தவனுயும், புராணவிதிகாசங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டவனுயு மிருந்துந் தன்மமார்க்கத்தில் பிரவிர்த்தியின்றி, துட்டமான பாவங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தான்; அவன் தன்தேசத்தைவிட்டுக் கலிங்கதேசத்தையடைந்து கொடிய சுரநோயால் வாதிக்கப்பட்டான். அப்பொழுது அவன் தான் யாதொரு சுகிர்தமுஞ் செய்யாதவனு யிருந்ததால் பரலோகத்திற் சுகங்கிடைக்க மாட்டாதென்று மனதிலாலோசித்துத் தான் முன்கேட்ட காசிமான்மியத்தை ஸ்மரித்துக் காசியென்னு மிரண்டக்ஷரங்களையுச்சரித்து இறந்தான். அவன் யமயாதனையினின்றும் நீங்கிக் கைலாசத்தையடைந்து ஒரு தேவயுகமிருந்து காசியை யடைந்து, முத்திசேர்ந்தானென்றேரிதிகாசம் பதுமபுராணத்தும் கூறப்பட்டன.

இந்தக் காசிமுதலிய நாமங்கள் பத்தியோடெடுத்துச் சொல்பவர் நாவுக்குரசத்தைத் தருவனவாயும், கேட்பவர் செவிக்கு ஆநந்தத்தைக் கொடுப்பனவாயு மிருப்பனவேயன்றி இக்காசிமான்மியமும் பரிசுத்தமாயிருந்து ஓதுகின்றவருக்கும், கேட்கின்றவருக்கும், எல்லா க்ஷேத்திர மான்மியங்களையுமோதிக் கேட்ட பயன்களைக் கொடுக்குமென்பது,

“காசியைக் குறித்துச் செல்லுங் கால்களே கால்களாகுங் காசியை வழுத்து நாவே நாவெனக் கழறலாமால், காசியின் கதைகள் கேட்குஞ் செவிகளே செவிகளாகும், காசியை யினிது காணுங் கண்களே கண்களாமால்.” என்னுங் காசிகாண்டச் செய்யுளானு முணர்க.

ஸ்ரீ காசி தரிசனபலன்.

ஸ்ரீ காசி, தூரத்தில் தரிசித்தவனுக்கு, அக்கணத்திலநேக தானபலனைக் கொடுப்பதாயும், அவனுடைய பாவத்துக்குப் பகையாயுமிருக்கும். இதனைத் தரிசித்தல், ஜன்மாந்தர சுகிர்தமின்றிக் கூடாவாம். இக்காசி, தூரத்திலிருந்து நினைக்கின்றவனுக்கும், பாவக்ஷயத்தைப் பண்ணுமெனில், சமீபத்திலடைந்து, தரிசித்தவனுக்குப் புண்ணியத்தைக் கொடுக்குமென்பதற்கு ஐயமின்று. இதனால் பிரமபுராணத்து, ஒருயோசனை தூரத்திலிருந்து காசியைத் தரிசித்தவர்கள் பாவ நீக்கம் பிறந்து, பரிசுத்தராவாரென்றும், பிரமவைவர்த்தத்தில் புண்ணியவான்களால் தரிசிக்கப்படுவதும் பாவ நீக்கத்தைச் செய்வதுமாகிய காசியைத் தரிசியென்றுங் கூறப்பட்டது.

காசியை யடைந்தோர்பலன்.

போககாமனுக்குப் போகத்தைக் கொடுத்தலால் காசியையடைவதே போகமும், முத்திகாமனுக்கு சாங்கியபாதஞ்சலமுதலிய யோகாநுட்டானத்தாலடைதற்கரிய முத்தியைக் கொடுத்தலால், காசியை யடைவதே யோகமும், விரதாநுட்டானிக்கு, விரதாநுட்டானத்தாலாகிய பாபக்ஷயத்தைப் பண்ணுதலால், காசியை யடையுமதுவே தவமும், சற்பாத்திர தானஞ் செய்பவனுக்குக் குருக்ஷேத்திரமுதலிய புண்ணிய தேசங்களில், காலவிசேடம்பற்றிச் செய்கின்ற தானபலத்துக் கதிகமான பலனைக்கொடுத்தலால், காசியை யடைவதே தானமும், அதில் மரித்தவருக்குச் சாயுச்சியத்தைக் கொடுத்தலால், காசியை யடைவதே சாயுச்சியமு மெனப்படும்,

அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த புண்ணியக் காரணமா யடையத்தக்க இக்காசி, மார்க்கவசத்தாலடைந்த பாவிக்கும், பிரமக்கொலை முதலிய பாவங்களை நீக்குமெனில், சன்மார்க்கனா யடைகின்றவனுக்குப் புண்ணிய மதிகமா மென்பதும், பாவம் நீக்குமென்பதும், கைமுதிக நியாயத்தாற் சித்திக்கப் படும்.

இன்னும், காசியை யடைந்தவன், அடைந்த கணத்திற்குப் பூர்வக்கணமுதல், அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த பாவங்களினின்றும் நீங்குகிறானென்று சிவபுராணத்தும், காசியை யடைந்த மாத்திரத்தில் முன்செய்த பாவங்களெல்லாம் நசிக்கப்படுகின்றன, புண்ணியங்க ளதிகரிக்கின்றனவென்று பதும புராணத்தும், வாராணசியென்று மூவுலகத்திற்குஞ் சாரமா யிருக்கின்ற நம்முடைய தலத்தை யடைந்தவன் அநேகவிதங்களான பாவங்களைச் செய்தவனா யிருந்தாலும், பாவமில்லாதவனா யிருக்கின்றானென்று மற்சபுராணத்துச் சிவவசனமுங் கூறப்படுதலின், அடைந்தார் அக்கணம் பூர்வபாவத்தில் நீங்குவரென்பது, தெளிவாய் நிச்சயிக்கப்பட்டது.

இதற்கோரிதிகாசம். பிரமக்கொலை முதலியன செய்து விந்திய பர்வதத்திற் சஞ்சரித்திருந்த, பூரித்துய்மனென்னு மரசன் தான் செய்த பாவங்களைச் சாலங்காயனரென்னு மிருடியினிடத்தி லெடுத்துச் சொல்லிப் பரிகாரங்கேட்க அவரதற் குடன்படாது மறுத்தனர். மேலு மவ்வரசன் தான் செய்த பாவங்களைப் பலகாலெடுத்துச்சொல்லி நிவர்த்தியை வினவ, அவர் கிருபைகூர்ந்து, நீ காசியை யடைந்தாலந்தப் பாவங்கள் நசித்துவிடும்; அது நசித்தற் கடையாளம் ஐந்து கரிய கஞ்சுகங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, நீர் காசியெல்லையை யடைந்து தரிசித்த மாத்திரத்து, அந்தக் கஞ்சுகங்கள் வெளுப்பாகும், அப்பொழுது அப்பாவங்கள் நீங்கினவென்று தெரி

ந்துகொள்ளென்றார். அதைக்கேட்ட பூரித்துய்மன் அவரை நமஸ்கரித்து, விடைபெற்றுச் சென்று காசி யெல்லையிலிரு ந்து, எழுநாள் அதனைத் தரிசித்து, அவை வெளுப்படைந் தமை கண்டு மகிழ்ந்து காசியை யடைந்து முத்தியடைந்தா னென்று, பதுமபுராணத்திற் கூறப்படும்.

இதனாற் காசியை நினைத்தலும், தரிசித்தலும், புண்ணி யத்திற் கேதுவாதலே யன்றி, யிதனை யடைந்து வசித்தலும் உத்தமோத்தம புண்ணியமே யாமென்பது நிச்சயிக்கப்படும்.

தீர்த்தவிசேடம்.

காசியை யடைதற்கெல்லாக் காலமுஞ் சுபகால மாத லால், சுபலக்கினம், அசுபலக்கினமென்பது பாராமல் சென்று திருவெல்லையிற் பிரவேசித்த மாத்திரத்தில், நமஸ்கரித்து மேற்குத்திக்கி லிருக்கின்ற தேகழி விநாயகருக்குக் குங்குமக் குழம்பு முதலியவற்றா லபிடேகஞ் செய்து, பூசித்து மேல் மணிகர்ணிகா தீரத்தை யடைந்து, ஸசேலஸ்நானம், விதிபூர் வக முண்டனம், இவைகள் செய்து, விதிப்படி ஸ்நானம், தர் ப்பணம், சாமான்ய நித்திய யாத்திரை, சிராத்தம், உபவாசம் இவை செய்தவர், நாடோறும் ஸ்நானஞ் செய்தற்குரிய தீர்த் தங்களனேக முளவாயினு மவைகளுட் சில விசேட தீர்த்தங் களின் மான்மியமும், கங்காமான்மியமும், ஈண்டுக் கூறப்படு கின்றன.

பிரமனாற் சிருட்டிக்கப்பட்ட தீர்த்தங்க ளெல்லாவற்றி னுஞ், சவிதுக்ஷேத்திரமாகிய பிரயாகை தீர்த்தம் விசேட முடையது. அப்பிரயாகையினுங் காசியிலிருக்கின்ற தீர்த்தங் கள் விசேடமுடையன. அவற்றுள் பஞ்சகதியும், மணிகர்ணி

கையும், தசாசுவ மேதத்திலிருக்கின்ற காசிப்பிரயாகையும், ஆகிய இம்மூன்று தீர்த்தங்களும் விசேடமெனப்படும்.

என்னை: மாசிமாதத்தில் சவிதுக்ஷேத்திரமாகிய பிரயாகையிலெல்லாத் தீர்த்தங்களும், உதயகாலத்து வருகின்றன. அந்தப் பிரயாகை முதலிய தீர்த்தங்கள் மத்தியானத்தில் தினந்தோறும், மணிகர்ணிகையினுங், கார்த்திகை மாதத்திற் பஞ்சநதத்தினும், மாசிமாதத்தில் தசாசுவமேதத்திற்குலடங் கேச சமீபத்திலிருக்கின்ற காசிப் பிரயாகையினும் உதய காலத்து வருகின்றன. அதுபோலக் காசியிலிருக்கின்ற விம் மணிகர்ணிகை முதலிய தீர்த்தங்க ளோரிடத்தும் போவன வல்ல. ஆதலின் எந்தத் தீர்த்தங்க ளெவ்விடத்துத் தங் குறை தீரப்பப் புகுகின்றனவோ, அந்தத் தீர்த்தங்கட்குக் குறையை நீக்குந்தகுதி உடைமைபற்றி விசேடமுடைமை போந்ததென்க.

பஞ்சநதிமான்மியம்.

அவற்றுள்: பஞ்சநதி தீர்த்தம் பஞ்சப்பிரமமென்று பெயருடையது. ஆதியில் தன்மநதியும், தூதபாவையுஞ் சேர்ந்து இர் நதியாய்ப் பின்பு அதனோடு கிரணையும், கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி யென்னும் மூன்றுஞ் சேர்ந்து, பஞ்சநதியாயிற்று. இது மூவுலகுக்கும், பிரசித்தமானதாயும், ஸ்நானஞ் செய்கின்றவர்களுக்குப் பாஞ்சபவுதிகமான சரீரத்தை நீக்கி, திவ்வியமான சரீரத்தைக் கொடுக்கின்றதாயு மிருக்கின்றது.

இதன் வரலாறு: வேதசிரனென்கின்ற இருடிக்கு ஒரு கன்னிகை யிருந்தாள். அவள் தன் பிதாவினுத்தரவின்படி தனக்கொரு நாயகனை விரும்பித் தபசுசெய்தனள். நெடுங்

காலந் தபசு செய்தலால் எல்லாத்தீர்த்தங்களினுடைய பாவத்தையும் போக்கத்தக்க தூதபாவை யென்னும் பெயரைப் பெற்றனள். அவளை யமதருமராசன் காந்தருவமாய் விவாகஞ்செய்யும்பொருட்டுப் பிரார்த்தித்தான். அதற்கவள் பிதாவனுமதியின்றி, உன்னோடு சம்பந்திக்க மாட்டேனென்று மறுத்தனள். நீ கடினமன சுடையை யாதலாற் சிலையாகுக வென்று சபித்தான். அவளுந் தருமனை சலரூபயாவையெனச் சபித்தனள். பின்பு அக்கன்னிகை பிதாவினிடத்திற்போய் விருத்தாந்தத்தைச் சொல்ல, அவர் ஞானதிருட்டியினாற் பார்த்து, உனக்கு வரயோக்கியனா யிருக்கின்றவளை நதியாகச் சபித்ததனால், நீயுஞ் சந்திரகாந்தச் சிலைரூபத்தை யடைந்து அந்த நதியோடு பிரவாகித்துச் சேரென்று ஆக்ஞாபித்தார். அவளு மவரநுமதிப்படி சந்திரகாந்தச் சிலையாய்த் திரவித்து, தன்மநதியோடு சேர்ந்து, ஒன்றாயிருந்தனள். அதனோடு சூரியனுடைய தபசினாலவனது வேர்வையில் நின்றுண்டாகிய கிரணை யென்னும் நதியும், தூதபாவையோடு பின் சேர்ந்தது. அவ்விடத்தில் கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி மூன்றுங் கூட, அதனோடு பஞ்சநதியாயிற்றென்று காசிகாண்டத்துக் கூறப்படும். இது ஆதியுகத்தில் தன்மநதி யென்றும், இரண்டாம் யுகத்தில் தூதபாவையென்றும, மூன்றாம் யுகத்தில் விந்துதீர்த்தமென்றும், இக்கலியுகத்திற் பஞ்சநதமென்றும் பெயர் பெறும்.

மணிகர்ணிகா மான்மியம்.

மணிகர்ணிகா தீர்த்தம் ஸ்நானஞ்செய்கின்றவனுடைய மகாபாவங்களைப் போக்குவதாயுங் காசியிலிருக்கின்ற எல்லாத் தீர்த்தங்களுந் தன்னிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, பாவத்தைப் போக்கும்படியாயும் மான்மியமுடையது.

இதில் தேவர்கள், இருடிகள் மத்தியானத்தில் நித்திய கன்மங்கள் செய்து ஸ்நானஞ்செய்ய வருகிறார்கள்.

இதன் வரலாறு: முற்காலத்து ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவர் சக்கரத்தாலொருவாவி யுண்டாக்கி அதில் தன் வெயர்வைச்சலமாகப் பூரித்து, அந்த வாவிக்கரையிலிருந்து தவஞ்செய்ய, அவர்க்குப் பிரசன்னரான விசுவேசுரர் அவர் தவத்துக்குச் சந்தோஷமடைந்து, சிரக்கம்பஞ் செய்யுங்கால், குண்டலத்தினின்று நழுவிய நாகரத்தினம் விழுதலால் மணிகர்ணிகையென்றுஞ், சக்கரத்தாலகழ்ந்தமையால் சக்கரதீர்த்தமென்றுந் திருமேனி வெயர்வினின்றும் உண்டானதினால் பிரமத்திரவமென்றும், பெயராயினவென்று காசிகாண்டத்திற் கூறப்படும். இது சாம்பூநத நிறமுடையது.

எப்பொழுது கங்கை வந்துசேர்ந்ததோ அதுமுதல் இது அதிவிசேட முடையதாயிற்று. இதற்குக் கிழக்கே கங்கையினுடைய நடுவும், தெற்கே கங்கேசுரமும், மேற்கே சுவர்க்கத்துவாரேசுரமும், வடக்கே அரிச்சந்திரேசமுமாகிய நான்கெல்லையுள்ளன.

காசிப்பிரயாகமான்மியம்.

தசாசுவமேதத்தில் சூலடங்கேசர் சமீபத்தில், கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி யென்னு மிம்மூன்றில், கங்கை உத்தரவாகினியாயும், யமுனை பூர்வவாகினியாயும், சரஸ்வதி அந்தர்வாகினியாயும், வருதலால் காசிப்பிரயாகையுஞ் சர்வகாமியங்களையுங் கொடுக்கும் பிரயாகையினும், மிக்க காமியதீர்த்தமென்று சொல்லப்படும். இதில் வபனம், சிராத்தம், தர்ப்பணம், தானம் இவைகளைச் செய்தல் விசேட பலன்களைக் கொடுக்கும்.

இந்த மூன்றினுங் காலையில் பஞ்சநதத்திலும், தசாசுவமேதத்திலும், மத்தியானத்தில் மணிகர்ணிகையிலும், ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும், ஸ்நானஞ் செய்த பலனை யடைவர்களென்று காந்தம், காசி காண்டம், பிரமவைவர்த்தம் இவைகளிற் கூறப்பட்டன. கார்த்திகைமாதம் பஞ்சநதிக்கும், மாசிமாதம் காசிப்பிரயாகைக்கும் விசேடம்.

ஞானவாவிமான்மியம்.

இன்னும் விசுவேசுரர் ஆலயசமீபத்திலிருக்கின்ற ஞானவாவியென்னுந் தீர்த்தம், ஸ்நானஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பதாய் மிகமகிமையுடைத்தா யிருக்கின்றது. இதைப் புரோக்ஷித்துக் கொண்டவர்கள் ஞானசம்பத்தை யடைவர்கள்.

இதன் வரலாறு: ஈசான உருத்திரர், அங்குத் தவஞ்செய்புங்கால், சூலத்தா லொருவாவி யுண்டாக்கி, அவ்வாவியில் தீர்த்தமெடுத்து விசுவேசுரருக்காட்டி, அவ்வாவிக்கரையிலிருந்து தவஞ்செய்தார். அவர் தவத்திற்குப் பிரசன்னராய்ச் சந்தோடமடைந்த விசுவேசரிடத்தில், இவ்வாவியில் ஸ்நானஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு, ஞானத்தைக் கொடுக்கும்படி பிரார்த்தித்துக் கொண்டார். அதற் கவ்வாறு விசுவேசர் வரங்கொடுத்தனர்; அதனால் ஞானவாவியென்று பெயராயிற்றெனக் காசிகாண்டத்திற் கூறப்படும்.

இவையன்றி இன்னும், திரிவிட்டபேசுர சமீபத்தில் விரஜாதீர்த்தமும், மகாலிங்கசமீபத்தில் மகாகூபமும், கிருத்திவாசத்தில் கிருத்திவாசத் தீர்த்தமும் ஆகிய இவைகள் விசேடமெனப்படும்.